

Nu kapitola 1.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti ve stanu setkávání prvního dne druhého měsíce ve druhém roce po jejich vyjití z egyptské země. [2] "Pořídte soupis celé pospolitosti Izraelců podle čeledí otcovských rodů. Ve jmenném seznamu bude každý jednotlivec mužského pohlaví [3] od dvacetiletých výše, každý, kdo je v Izraeli schopen vycházet do boje. Ty a Áron je spočítáte po oddílech. [4] Za každé pokolení bude s vámi jeden muž, vždy představitel otcovského rodu. [5] Toto jsou jména mužů, kteří budou stát při vás: za Rúbenův kmen Elísúr, syn Šedeúrův, [6] za Šimeónův Šelumiel, syn Surišadajův, [7] za Judův Nachšón, syn Aminadabův, [8] za Isacharův Netaneel, syn Súarův, [9] za Zabulónův Eliab, syn Chelónův, [10] za Josefovcze, za Efrajimův kmen Elišama, syn Amíhudův, za Manasesův Gamlíel, syn Pedásurův, [11] za Benjamínův Abídan, syn Gideóniho, [12] Za Danův Achiezer, syn Amíšadajův, [13] za Ašerův Pagiél, syn Okranův, [14] za Gádův Eljasáf, syn Deúelův, [15] za Neftalíův Achíra, syn Énanův." [16] To byli zástupci pospolitosti, předáci otcovských pokolení; ti byli velitelé izraelských šiků. [17] Mojžíš a Áron přibrali tyto muže uvedené jménem. [18] Prvního dne druhého měsíce svolali celou pospolitost, aby všichni hlásili svůj původ podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán každý jednotlivec od dvacetiletých výše, [19] jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. Spočítal je na Sínajské poušti. [20] Synové Rúbena, Izraelova prvorozeného, byli uvedeni ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán každý jednotlivec mužského pohlaví od dvacetiletých výše, každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [21] Z Rúbenova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet šest tisíc pět set. [22] Šimeónovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; z nich povolání do služby byli zapsáni do jmenného seznamu, každý jednotlivec mužského pohlaví od dvacetiletých výše, každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [23] Z Šimeónova pokolení bylo povoláných do služby padesát devět tisíc tři sta. [24] Gádovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [25] Z Gádova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet pět tisíc šest set padesát. [26] Judovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [27] Z Judova pokolení bylo povoláných do služby sedmdesát čtyři tisíce šest set. [28] Isacharovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [29] Z Isacharova pokolení bylo povoláných do služby padesát čtyři tisíce čtyři sta. [30] Zabulónovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [31] Ze Zabulónova pokolení bylo povoláných do služby padesát sedm tisíc čtyři sta. [32] Josefovczi: Efrajimovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [33] Z Efrajimova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet tisíc pět set. [34] Manasesovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [35] Z Manasesova pokolení bylo povoláných do služby třicet dva tisíce dvě stě. [36] Benjamínovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [37] Z Benjamínova pokolení bylo povoláných do služby třicet pět tisíc čtyři sta. [38] Danovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [39] Z Danova pokolení bylo povoláných do služby šedesát dva tisíce sedm set. [40] Ašerovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [41] Z Ašerova pokolení bylo povoláných do služby čtyřicet jeden tisíc pět set. [42] Neftalínovci ve svých rodopisech podle čeledí otcovských rodů; do jmenného seznamu byl zapsán od dvacetiletých výše každý, kdo byl schopen vycházet do boje. [43] Z Neftalínova pokolení bylo povoláných do služby padesát tři tisíce čtyři sta. [44] To jsou povolání do služby, které spočítali Mojžíš a Áron s izraelskými předáky; bylo jich dvanáct, po jednom z každého otcovského rodu. [45] Všech Izraelců povoláných do služby podle otcovských rodů od dvacetiletých výše, všech, kdo v Izraeli byli schopni vycházet do boje, [46] všech povoláných do služby bylo šest set tři tisíce pět set padesát. [47] Avšak lévijci podle svého otcovského pokolení mezi ně započtení nebyli. [48] Hospodin totiž promluvil k Mojžíšovi: [49] "Pokolení Léviho mezi Izraelce nezapočítáš ani nepořídíš jejich soupis. [50] Lévíjce přidělíš k příbytku svědectví, ke všemu jeho nářadí i ke všemu, co k němu patří. Budou nosit příbytek a všechno jeho nářadí a budou u něho přísluhovat; budou tábořit kolem příbytku. [51] Než příbytek potáhne dál, lévijci jej složí; při táboření jej lévijci postaví. Přiblížíli se někdo nepovolaný, zemře. [52] Izraelci však budou tábořit každý ve svém táboře, každý při svém praporu po oddílech. [53] Lévíjci však budou tábořit kolem příbytku svědectví, aby na pospolitost Izraelců nedolehl hrozný hněv. Lévíjci budou držet stráž u příbytku svědectví." [54] Izraelci učinili vše přesně tak, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Nu kapitola 2.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [2] "Izraelci budou tábořit každý u svého praporu, pod znaky svého otcovského rodu; budou tábořit opodál kolem stanu setkávání. [3] Vpředu, na východní straně, se utáboří po oddílech praporu tábora Judova. Předákem Judovců bude Nachšón, syn Aminadabův; [4] v jeho voji bude sedmdesát čtyři tisíce šest set povoláných do služby. [5] U něho bude tábořit pokolení Isachar. Předákem Isacharovců bude Netaneel, syn Súarův; [6] v jeho voji bude padesát čtyři tisíce čtyři sta povoláných do služby. [7] Dále pokolení Zabulón. Předákem Zabulónovců bude Eliab, syn Chelónův; [8] v jeho voji bude padesát sedm tisíc čtyři sta povoláných do služby. [9] Všech povoláných do služby z tábora Judova bude po oddílech sto osmdesát šest tisíc čtyři sta; ti potáhnou první. [10] Prapor tábora Rúbenova po oddílech bude na jižní straně. Předákem Rúbenovců bude Elísúr, syn Šedúrův; [11] v jeho voji bude čtyřicet šest tisíc pět set povoláných do služby. [12] U něho bude tábořit pokolení Šimeón. Předákem Šimeónovců bude Šelumiel, syn Surišadajův; [13] v jeho voji bude padesát devět tisíc tři sta povoláných do služby. [14] Dále pokolení Gád. Předákem Gádovců bude Eljasáf, syn Reúelův; [15] v jeho voji bude čtyřicet pět tisíc šest set padesát povoláných do služby. [16] Všech povoláných do služby z tábora Rúbenova bude po oddílech sto padesát jeden tisíc čtyři sta padesát; ti potáhnou druzí. [17] Pak potáhne stan setkávání a tábor lévijců uprostřed ostatních táborů. Potáhnou tak, jak budou tábořit, každý na určeném místě, prapor za praporem. [18] Prapor tábora Efrajimova po oddílech bude na západní straně. Předákem Efrajimovců bude Elišama, syn Amíhudův; [19] v jeho voji bude čtyřicet tisíc pět set povoláných do služby. [20] U něho bude pokolení Manases. Předákem Manasesovců bude Gamlíel, syn Pedásurův; [21] v jeho voji bude třicet dva tisíce dvě stě povoláných do služby. [22] Dále pokolení Benjamín. Předákem Benjamínovců bude Abídan, syn Gideóniho; [23] v jeho voji bude třicet pět tisíc čtyři sta povoláných do služby. [24] Všech povoláných do služby z tábora Efrajimova bude po oddílech sto osm tisíc jedno sto; ti potáhnou třetí. [25] Prapor tábora Danova po oddílech bude na straně severní. Předákem Danovců bude Achiezer, syn Amíšadajův; [26] v jeho voji bude šedesát dva tisíce sedm set povoláných do služby. [27] U něho bude tábořit pokolení Ašer. Předákem Ašerovců bude Pagiél, syn Okranův; [28] v jeho voji bude čtyřicet jeden tisíc pět set povoláných do služby. [29] Dále pokolení Neftalí. Předákem Neftalíovců bude Achíra, syn Énanův; [30] v jeho voji bude padesát tři tisíce čtyři sta povoláných do služby. [31] Všech povoláných do služby z tábora Danova bude sto padesát sedm tisíc šest set; ti potáhnou poslední, prapor za praporem." [32] To jsou Izraelci povolání do služby podle otcovských rodů. Všech povoláných do služby v táborech po

oddílech bylo šest set tři tisíce pět set padesát. [33] Avšak lévijci nebyli mezi Izraelce započtení, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. Tak tábořili prapor za praporem, tak i táhli dál, každý se svou čeledí, u svého otcovského rodu.

Nu kapitola 3.

[1] Toto je rodopis Áronův - a Mojžíšův - v den, kdy Hospodin promluvil k Mojžíšovi na hoře Sínaji. [2] Toto jsou jména Áronových synů: Prvorozený Nádab, pa Abihú, Eleazar a Ítamar. [3] To jsou jména Áronových synů, pomazaných kněží, které Mojžíš uvedl v úřad, aby sloužili jako kněží. [4] Nádab a Abihú však zemřeli před Hospodinem, když na Sínajské poušti přinesli před Hospodina cizí oheň. Syny neměli. Proto vedle svého otce Árona sloužili jako kněží Eleazar a Ítamar. [5] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [6] "Přiveď pokolení Léviho a postav je před kněze Árona, aby mu přisluhovali. [7] Budou držet stráž před stanem setkávání za něho i za celou pospolitost, aby se mohla konat služba při přibytku. [8] Budou mít na starosti všechno nářadí stanu setkávání. Budou držet stráž za Izraelce, aby se mohla konat při přibytku služba. [9] Lévijské dáš Áronovi a jeho synům; budou mu odděleni z Izraelců jako dar. [10] Árona pak a jeho syny pověříš, aby střežili své kněžství. Jestliže se přiblíží někdo nepovolaný, zemře." [11] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [12] "Hle, já jsem si vzal lévijce z Izraelců místo všech prvorozených mezi Izraelci, všech, kteří otvírají lůno Lévijské jsou moji. [13] Mně patří všechno prvorozené. V den, kdy jsem pobil všechno prvorozené v egyptské zemi, oddělil jsem pro sebe jako svaté všechno prvorozené v Izraeli, člověka i dobytče. Jsou moji. Já jsem Hospodin." [14] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti: [15] "Spočítej Léviince podle čeledí otcovských rodů. Spočítáš všechny mužského pohlaví, od jednoměsíčních výše." [16] Mojžíš je na rozkaz Hospodinův spočítal, jak měl přikázáno. [17] A toto jsou Léviinci uvedení svými jmény: Geršón, Kehat a Merarí. [18] Toto jsou jména Geršónovců podle čeledí; Libní a Šimeí. [19] A Kehatovci podle čeledí: Amrám a Jishár, Chebrón a Uzíel. [20] A Meraríovci podle čeledí: Machlí a Muší. To jsou lévijské čeledi podle otcovských rodů. [21] Ke Geršónovi patří čeleď libníjská a čeleď šimejská. To jsou geršónské čeledi. [22] Povolanych do služby bylo mezi nimi sedm tisíc pět set, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše. [23] Geršónské čeledi měly tábořit za přibytkem na západní straně. [24] Předákem geršónského rodu byl Eljásaf, syn Láelův. [25] Ve stanu setkávání měli Geršónovci na starosti přibytěk, totiž stan, jeho příkrývku a závěs na vchodu do stanu setkávání, [26] zástěny nádvoří i závěs na vchodu do nádvoří, které je kolem přibytku a oltáře, stanová lana a veškerou práci s tím spojenou. [27] Ke Kehatovi patří čeleď amrámská a čeleď jishárská, čeleď chebrónská a čeleď uzíelská. To jsou kehatské čeledi. [28] Bylo jich osm tisíc šest set, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše; ti drželi stráž při svatyni. [29] Čeledi Kehatovců měly tábořit podél přibytku na jižní straně. [30] Předákem rodu kehatských čeledí byl Elésáfan, syn Uzíelův. [31] Na starosti měli schránu, stůl, svícen, oltáře, nářadí svatyně potřebné k obsluze, závěs a veškerou práci s tím spojenou. [32] Předním z předáků lévijských byl Eleazar, syn kněze Árona, pověřený dohledem nad těmi, kteří drželi stráž při svatyni. [33] K Merarímu patří čeleď machlíjská a čeleď mušíjská. To jsou meraríjské čeledi. [34] Povolanych do služby bylo mezi nimi šest tisíc dvě stě, což odpovídalo počtu všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše. [35] Předákem rodu meraríjských čeledí byl Súríel, syn Abichajilův; měly tábořit podél přibytku na severní straně. [36] Meraríovci byli pověřeni starostí o desky přibytku a jeho sloupy, o sloupy, podstavce, všechno nářadí a veškerou práci s tím spojenou, [37] též o sloupy kolem nádvoří, jejich podstavce, stanové kolíky a lana. [38] Vpředu před přibytkem, před stanem setkávání, na východní straně budou tábořit Mojžíš, Áron a jeho synové; budou držet stráž při svatyni, stráž za Izraelce. Jestliže se přiblíží někdo nepovolaný, zemře. [39] Všech lévijců povolanych do služby, které spočítal Mojžíš a Áron podle čeledí na rozkaz Hospodinův, všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše bylo dvacet dva tisíce. [40] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Spočítej všechny prvorozené Izraelce mužského pohlaví od jednoměsíčních výše a pořiď jejich jmenný seznam. [41] Pak místo všech prvorozených mezi Izraelci vezmeš pro mne lévijce. Já jsem Hospodin! Též místo všech prvorozených izraelských dobytčat vezmeš dobytek lévijců." [42] Mojžíš spočítal všechny prvorozené mezi Izraelci, jak mu Hospodin přikázal. [43] A bylo všech prvorozených mužského pohlaví od jednoměsíčních výše, kteří byli zapsáni do jmenného seznamu, povolanych do služby dvacet dva tisíce dvě stě sedmdesát tři. [44] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [45] "Místo všech prvorozených mezi Izraelci vezmi lévijce a místo jejich dobytka dobytek lévijců. Lévijské jsou moji. Já jsem Hospodin! [46] Jako výplatné za dvě stě třiasedmdesát prvorozených Izraelců, kteří přesahují počet lévijců, [47] vybereš po pěti šeklech stříbra na hlavu; vybereš je podle váhy určené svatyni, čekali je dvacet zrn. [48] Stříbro předáš Áronovi a jeho synům jako výplatné za ty, kdo přesahují jejich počet." [49] Mojžíš vybral výplatné za ty, kdo přesahovali počet vyplacených lévijců. [50] Vybral stříbro za prvorozené Izraelce, tisíc tři sta šedesát pět šekelů podle váhy určené svatyni. [51] Výplatné pak předal Mojžíš na rozkaz Hospodinův Áronovi a jeho synům, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.

Nu kapitola 4.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [2] "Pořídí soupis Kehatovců z řad Léviinců podle čeledí otcovských rodů [3] od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat dílo při stanu setkávání. [4] Toto bude služba Kehatovců při stanu setkávání: péče o nejsvětější předměty. [5] Než tábor potáhne dál, přijde Áron se svými syny a sejmou oponu zavěšenou uvnitř. Tou přikryjí schránu svědeckví; [6] na to pak dají přehoz z tachaší kůže, rozprostřou navrch pokrývku celou purpurově fialovou a provléknou tyče. [7] Na stůl po předkladné chleby rozprostřou pokrývku purpurově fialovou a na ni dají mísy, pánvičky, obětní misky a konvice pro úlitbu; bude na něm i každodenní chléb. [8] Na to vše rozprostřou karmínovou pokrývku, přikryjí přikrývkou z tachaší kůže a provléknou tyče. [9] Pak vezmou purpurově fialovou pokrývku a přikryjí svícen k svícení i jeho kahaný, nůžky na knoty, pánve na oheň a všechny nádoby na olej, potřebné k jeho obsluze. [10] Vloží je se vším náčiním do přikrývky z tachaší kůže a dají na nosidla. [11] Na zlatý oltář rozprostřou pokrývku purpurově fialovou, přikryjí je přikrývkou z tachaší kůže a provléknou tyče. [12] Pak vezmou všechno bohoslužebné náčiní potřebné k obsluze ve svatyni, dají na pokrývku purpurově fialovou, přikryjí je přikrývkou z tachaší kůže. [13] Vyberou popel z oltáře a na oltář rozprostřou nachovou pokrývku; [14] na ni dají všechno náčiní potřebné k jeho obsluze: pánve na oheň, vidlice, lopaty, kroupky a všechno ostatní oltářní náčiní, rozprostřou na ně přehoz z tachaší kůže a provléknou tyče. [15] Tak Áron a jeho synové úplně přikryjí svaté předměty a všechno nářadí svatyně, než tábor potáhne dál; teprve potom přijdou Kehatovci, aby to nesli. Nedotknou se svatých předmětů, aby nezemřeli. To bude povinnost Kehatovců při stanu setkávání. [16] Eleazar, syn kněze Árona, bude pověřen dohledem na olej k svícení, na kadidlo z vonných látek, každodenní předávnou obět a olej k pomazání, bude pověřen dohledem na celý přibytěk se vším, co je v něm, ve svatyni i v jejích nádobách." [17] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [18] "Nesmíte dopustit, aby kmen kehatských čeledí z řad lévijců byl vyhlazen. [19] Aby zůstali naživu a nezemřeli, udělejte pro ně toto: Než přistoupí k nejsvětějším předmětům, přijde Áron se svými syny a každému určí jeho pracovní povinnost. [20] Nesmějí vejít, aby se dívali, jak jsou baleny svaté předměty, aby nezemřeli." [21] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [22] "Pořídí také soupis Geršónovců podle čeledí otcovských rodů. [23] Spočítáš je do třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání. [24] Toto bude služba a pracovní povinnost geršónských čeledí: [25] Budou nosit stanové plachty

příbytku, totiž stan setkávání, jeho příkrývku i příkrývku z z tachaší kůže, která je na něm navrchu, závěs ze vchodu do stanu setkávání, [26] zástěny nádvoří i závěs ze vchodu brány do nádvoří, které je kolem příbytku a oltáře, stanová lana i všechno nářadí potřebné k práci. Budou konat všechno, co jim bude uloženo. [27] Veškerá služba Geršónovců se bude konat na rozkaz Árona a jeho synů; týká se to veškeré jejich pracovní povinnosti. Dohlédnete na ně, aby svou povinnost plnili svědomitě. [28] To bude služba geršónovských čeledí při stanu setkávání; budou ji bedlivě konat za dozoru Ítamara, syna kněze Árona. [29] Meraríovce rovněž spočítáš podle čeledí otcovských rodů. [30] Spočítáš je od třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo jsou schopni nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání. [31] Jejich povinností, na kterou budou dbát při veškeré své službě při stanu setkávání, je péče o desky příbytku a jeho svlaky, o sloupy a podstavce, [32] též o sloupy kolem nádvoří, jejich podstavce, stanové kolíky a lana a o všechno nářadí pro veškerou práci s tím spojenou. Jmenovitě vypočítáte všechny předměty, o něž budou povinni dbát. [33] To bude služba čeledí Meraíovců a veškerá jejich práce při stanu setkávání za dozoru Ítamara, syna kněze Árona." [34] Mojžíš s Áronem a předáky pospolitosti spočítal Kehatovce podle čeledí otcovských rodů, [35] od třicetiletých výše až po padesátileté, všechny, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání. [36] Povolanych do služby podle čeledí bylo dva tisíce sedm set padesát. [37] To jsou povolani do služby z kehatských čeledí, všichni, kdo slouží při stanu setkávání, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše. [38] Geršónovců povolanych do služby podle čeledí otcovských rodů [39] od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání, [40] povolanych do služby podle čeledí a otcovských rodů bylo dva tisíce šest set třicet. [41] To jsou povolani do služby z čeledí Geršónovců, všichni, kdo slouží při stanu setkávání, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův. [42] Povolanych do služby z čeledí Meraríovců podle čeledí otcovských rodů [43] od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo byli schopni nastoupit do služby, totiž do služby při stanu setkávání, [44] povolanych do služby podle čeledí a otcovských rodů bylo dva tisíce šest set třicet. [45] To jsou povolani do služby z čeledí Meraíovců, jak je spočítal Mojžíš s Áronem na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše. [46] Všech lévijců povolanych do služby, jak je spočítal Mojžíš s Áronem a izraelskými předáky podle čeledí otcovských rodů, [47] od třicetiletých výše až po padesátileté, všech, kdo přicházeli vykonávat uloženou práci a jakoukoli pracovní povinnost při stanu setkávání, [48] povolanych do služby bylo osm tisíc pět set osmdesát. [49] Sečetl je na rozkaz Hospodinův daný skrze Mojžíše, každého podle jeho pracovní povinnosti; to jsou povolani do služby, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi.

Nu kapitola 5.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Přikaz Izraelcům, ať vyhostí z tábora každého malomocného, každého, kdo trpí výtokem, i každého, kdo se znečistil při mrtvém. [3] Vyhostíte osoby jak mužského, tak i ženského pohlaví, vyhostíte je ven za tábor, aby neznečišťovaly tábory těch, uprostřed nichž já přebývám." [4] Izraelci tak učinili a vyhostili je ven za tábor. Udělali to tak, jak mluvil Hospodin k Mojžíšovi. [5] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [6] "Mluv k Izraelcům: Když se muž nebo žena dopustí nějakého hříchu, jak se ho lidé dopouštějí zpronevěrou Hospodinu, a budou shledáni vinnými, [7] vyznají svůj hřích, jehož se dopustili, a viník dá odškodnění a navíc přidá pětinu. To dá tomu, proti komu se provinil. [8] Nemá-li ten člověk žádného zastávce, jemuž by se odškodnění mělo předat, případně stanovené odškodnění Hospodinu a předá se knězi, kromě berana smírcí oběti, potřebného k vykonání smírcího obřadu za něho. [9] Každá oběť pozdvihování se všemi svatými dary, které Izraelci přinesou knězi bude jeho. [10] Svaté dary od kohokoli budou jeho; co kdo dá knězi, bude jeho." [11] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [12] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Kdyby se žena některého muže dostala na scestí a zpronevěřila se mu [13] a někdo se s ní tělesně stýkal, třebaže to zůstane skryto jejímu muži a ona se neprozradí, poskvrnila se, i když proti sobě nemá svědka a nebyla přistižena. [14] Když se muž zmocní žárlivost a bude žárlit na svou ženu, která se poskvrnila, anebo se ho zmocní žárlivost a bude žárlit na svou ženu, která se neposkvrnila, [15] přivede svou ženu ke knězi a přinese za ni jako oběť desetinu éfy ječné mouky, ale nepoleje ji olejem ani na ni nedá kadidlo, neboť to je obětní dar žárlivosti, připomínkový obětní dar, který má připomenout vinu. [16] Kněz ženu přivede a postaví ji před Hospodina. [17] Pak vezme kněz do hliněné nádoby svatou vodu, nabere trochu prachu z podlahy v příbytku a dá jej do vody. [18] Potom kněz postaví ženu s rozpuštěnými vlasy před Hospodina a dá jí do rukou připomínkový obětní dar, to je obětní dar žárlivosti. Kněz bude mít v ruce hořkou vodu prokletí [19] a bude zapísať ženu slovy: 'Jestliže se s tebou nikdo nestýkal a ty ses nedostala na scestí a neposkvrnila ses před svým mužem, buď nedotčena touto hořkou vodou prokletí. [20] Ale jestliže ses dostala na scestí a byla svému muži nevěrná a poskvrnila se tím, že se s tebou stýkal někdo jiný kromě tvého muže...', [21] tu kněz zapísať ženu přísahou kletbou a řekne jí: 'Ať s tebou Hospodin naloží uprostřed tvého lidu podle přísahné kletby! Hospodin ať způsobí, aby tvůj klín potratil a břicho ti nadulo. [22] Ať tato voda prokletí vnikne do tvých útrob, aby ti břicho nadulo a tvůj klín potratil.' Žena odpoví: 'Amen, amen.' [23] Kněz pak napíše tyto kletby na listinu a spláchně je do hořké vody [24] a dá ženě vypít tu hořkou vodu prokletí, takže ji voda prokletí naplní hořkostí. [25] Potom vezme kněz z ženiny ruky obětní dar žárlivosti, bude obětní dar nabízet podáváním Hospodinu a přenesení jej k oltáři. [26] Vezme z obětního hrst na připomínku a obrátí ji na oltáři v obětní dým. Potom dá ženě napít té vody. [27] Když jí dal napít té vody, tedy v případě, že se poskvrnila zpronevěrou svému muži, naplní ji voda prokletí hořkostí, břicho jí naduje, její klín potratí a žena bude ve svém lidu kletbou. [28] Jestliže se však žena neposkvrnila, nýbrž je čistá, bude podezření zproštěna a bude mít potomky. [29] Toto je řád v případě žárlivosti, když se žena dostane na scestí, je nevěrná svému muži a poskvrní se. [30] Muž, jehož se zmocní žárlivost a jenž bude na svou ženu žárlit, postaví je před Hospodina a kněz s ní vykoná vše podle tohoto řádu. [31] Muž bude prost viny, žena svou vinu ponese."

Nu kapitola 6.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Když se muž nebo žena rozhodne složit mimořádný slib nazírský a zasvětit se Hospodinu, [3] ať se vystřihá vína a opojného nápoje. Nebude pít nic kvašeného, víno ani opojný nápoj, nebude pít šťávu z hroznů ani jíst čerstvé nebo sušené hrozny. [4] Po celou dobu svého nazírství neokusí nic z toho, co pochází z vinné révy, od nezralých hroznů až po výhonky. [5] Po celou dobu platnosti slibu svého nazírství si nedá břitvou oholit hlavu. Dokud neskončí doba, po kterou se zasvětil Hospodinu, bude svatý a nechá si na hlavě volně růst vlasy. [6] Po celou dobu svého zasvěcení Hospodinu nesmí přijít do styku se zemřelým. [7] Nesmí se poskvrnit ani tehdy, když mu zemře otec nebo matka, bratr nebo sestra, protože na jeho hlavě je nazírské znamení jeho Boha. [8] Je svatý Hospodinův po celou dobu svého nazírství. [9] Kdyby však zcela nenadále poblíž něho někdo zemřel a on poskvrnil svou hlavu s nazírským znamením, oholí si ji v den, kdy se bude očišťovat, oholí ji sedmého dne. [10] V osmý den přinese knězi dvě hrdličky nebo dvě holoubátka ke vchodu do stanu setkávání. [11] Kněz připraví jedno v oběť za hřích a druhé v oběť zápalnou, aby za něho vykonal smírcí obřady proto, že se prohřešil při mrtvém; toho dne mu zase posvětit hlavu. [12] On se pak znovu zasvětit Hospodinu po dobu svého nazírství a přinese ročního beránka jako oběť za vinu; avšak předešlá doba bude neplatná,

protože své nazírství poskvnil. [13] Toto je řád pro nazíra: V den, kdy skončí doba jeho nazírství, přivede ho kněz ke vchodu do stanu setkávání. [14] Jako svůj dar Hospodinu přinese jednoho ročního beránka bez vady k oběti zápalné, jednu roční ovci bez vady k oběti za hřích a jednoho berana bez vady k oběti pokojné; [15] dále koš nekvašených chlebů, totiž bocháňky z bílé mouky zadělané olejem a nekvašené oplatky pomazané olejem, a příslušné přídavné oběti a úlitby. [16] Kněz to přinese před Hospodina a bude obětovat jeho oběť za hřích a jeho oběť zápalnou. [17] Berana připraví Hospodinu jako hod oběti pokojné spolu s košem nekvašených chlebů; kněz připraví i jeho přídavnou oběť a jeho úlitbu. [18] Nazíř si pak u vchodu do stanu setkávání oholí na hlavě nazírské znamení, vezme vlasy z hlavy, své nazírské znamení, a dá je na oheň, který bude pod pokojnou obětí. [19] Nato kněz vezme vařené plece z berana, z koše jeden nekvašený bochánek a jednu nekvašenou oplatku a vloží to do rukou nazírovi, poté co si oholí své nazírské znamení. [20] Kněz to nabídne Hospodinu podáváním jako oběť podáváním. Je to svatý příděl pro kněze spolu s hrudím oběti podáváním a kýtou oběti pozdvihování. Potom už může nazíř pít víno." [21] Takový je řád pro nazíra, který Hospodinu slíbil dar za svoje nazírství kromě toho, co dá sám od sebe navíc. Učiní podle svého slibu, který složil, podle řádu svého nazírství. [22] Hospodin dále promluvil k Mojžíšovi: [23] "Mluv a Áronovi a jeho synům: Budete žehnat synům Izraele těmito slovy: [24] 'Ať Hospodin ti žehná a chrání tě, [25] ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv, [26] ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.' [27] Tak vloží mé jméno na Izraelece a já jim požehnám."

Nu kapitola 7.

[1] V den, kdy Mojžíš dokončil stavbu příbytku, pomazal a posvětil jej i všechno jeho nářadí, též oltář s veškerým nářadím. Když to vše pomazal a posvětil, [2] přinesli izraelští předáci, představitelé otcovských rodů, své dary; byli to předáci pokolení, ti, kteří stáli nad povoláními do služby. [3] Přivedli jako svůj dar před Hospodina šest krytých povozů a dvanáct kusů skotu, po jednom povozu od dvou předáků a od každého předáka jednoho býka; ty přinesli jako dar před příbytek. [4] Hospodin řekl Mojžíšovi: [5] "Přijmi je od nich. Budou tu pro službu při stanu setkávání. Dáš je lévíjcům, každé čeledi podle její služby." [6] Mojžíš přijal povozy i skot a dal je lévíjcům. [7] Dva povozy a čtyři kusy skotu dal Geršónovcům pro jejich službu. [8] Čtyři povozy a osm kusů skotu dal Meraríovcům pro jejich službu za dozoru Ítamara, syna kněze Árona. [9] Kehatovcům nedal nic, protože jejich služba se týkala svatých předmětů, a ty se nosily na ramenou. [10] Předáci přinesli také dar k zasvěcení oltáře. V den, kdy byl oltář pomazán, přinesli před něj svůj dar. [11] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Každého dne přinese vždy jeden z předáků svůj dar k zasvěcení oltáře." [12] Prvního dne tedy přinesl svůj dar Nachšón, syn Amínadabův, z pokolení Judova. [13] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [14] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [15] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [16] jeden kozel k oběti za hřích, [17] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Nachšóna, syna Amínadabova. [18] Druhého dne přinesl svůj dar Netaneel, syn Súarův, předák Isacharův. [19] Přinesl darem jednu stříbrnou mísu o váze sto třiceti šeleků, jednu stříbrnou kropenku o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [20] jednu zlatou pánvičku o deseti šekelech, plnou kadidla, [21] jednoho mladého býčka, jednoho berana, jednoho ročního bernáka k oběti zápalné, [22] jednoho kozla k oběti za hřích, [23] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Netaneela, syna Súarova. [24] Třetího dne předák Zabulónovců, Eliáb, syn Chelónův. [25] Jeho dar: jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [26] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [27] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [28] jeden kozel k oběti za hřích, [29] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Eliába, syna Chelónova. [30] Čtvrtého dne předák Rúbenovců Elísúr, syn Šedeúrův. [31] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [32] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [33] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [34] jeden kozel k oběti za hřích, [35] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Elísúra, syna Šedeúrova. [36] Pátého dne předák Šimeónovců Šelumiel, syn Surišadajův. [37] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [38] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [39] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [40] jeden kozel k oběti za hřích, [41] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Šelumíela, syna Surišadajova. [42] Šestého dne předák Gádovců Eljásaf, syn Deúelův. [43] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [44] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [45] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [46] jeden kozel k oběti za hřích, [47] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Eljásafa, syna Deúelova. [48] Sedmého dne předák Efrajimovců Eléšama, syn Amíhúdův. [49] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [50] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [51] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [52] jeden kozel k oběti za hřích, [53] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Elišamy, syna Amíhudova. [54] Osmého dne předák Manasesovců Gamléel, syn Pedásurův. [55] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [56] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [57] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [58] jeden kozel k oběti za hřích, [59] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Gamlíela, syna Pedásurova. [60] Devátého dne předák Benjaminovců Abídan, syn Gideóniho. [61] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [62] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [63] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [64] jeden kozel k oběti za hřích [65] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Abídana, syna Gideóniho. [66] Desátého dne předák Danovců Achíezer, syn Amíšadajův. [67] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [68] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [69] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [70] jeden kozel k oběti za hřích [71] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Achíezera, syna Amíšadajova. [72] Jedenáctého dne předák Ašerovců Pagiel, syn Okranův. [73] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přídavné -, [74] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [75] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [76] jeden kozel k oběti za hřích [77] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Pagíela, syna Okranova. [78] Dvanáctého dne předák Neftalínovců Achíra, syn Énanův. [79] Jeho dar: jedna stříbrná mísa o váze sto třiceti šeleků, jedna stříbrná kropenka o sedmdesáti šekelech podle váhy určené

svatyní - obojí plné bílé mouky zadělané olejem k oběti přidavné -, [80] jedna zlatá pánvička o deseti šekelech, plná kadidla, [81] jeden mladý býček, jeden beran, jeden roční beránek k oběti zápalné, [82] jeden kozel k oběti za hřích [83] k hodu oběti pokojné dva kusy skotu, pět beranů, pět kozlů a pět ročních beránků. To byl dar Achíry, syna Énanova. [84] To byl dar k zasvěcení oltáře od izraelských předáků v den, kdy byl pomazán: dvanáct stříbrných mis, dvanáct stříbrných kropek, dvanáct zlatých pánviček. [85] Sto třicet šekelů stříbra měla jedna mísa a jedna kropenka sedmdesát; stříbro všech nádob vážilo dva tisíce čtyři sta šekelů podle váhy určené svatyní. [86] Zlatých pánviček bylo dvanáct, plných kadidla, každá pánvička po deseti šekelech podle váhy určené svatyní; zlato všech pánviček vážilo sto dvacet šekelů. [87] Všech kusů skotu k oběti zápalné bylo dvanáct býčků, k tomu dvanáct beranů, dvanáct ročních beránků s příslušnými přidavnými oběťmi a dvanáct kozlů k oběti za hřích; [88] všech kusů skotu k hodu oběti pokojné bylo čtyřadvacet býčků, k tomu šedesát beranů, šedesát kozlů a šedesát ročních beránků. To byl dar k zasvěcení oltáře poté, co byl pomazán. [89] Když Mojžíš vcházel do stanu setkávání, aby Bůh k němu mluvil, slyšel hlas, jak k němu mluví od příkrovu na schráně svědectví, z místa mezi dvěma cheruby; i mluvil s ním.

Nu kapitola 8.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Áronovi a řekni mu: Když budeš nasazovat kahánky, dbej, aby těch sedm kahánek svítilo dopředu před svícen." [3] Áron tak učinil. Nasadil kahánky na svícen směrem dopředu, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. [4] Svícen byl vyroben z tepaného zlata; jak dřív, tak květy na něm byly z tepaného zlata. Mojžíš zhotovil svícen podle vzoru, který mu ukázal Hospodin. [5] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [6] "Vezmi z Izraelců lévíjce a očist' je. [7] Aby byli čisti, vykonej s nimi toto: Pokrop je vodou rozhrěšení, pak ať si dají břitvou oholit celé tělo a vyperou si roucha. Tak se očistí. [8] Potom vezmou mladého býčka a jako oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem. A ty vezmeš druhého mladého býčka k oběti za hřích. [9] Přikážeš, aby lévíjci předstoupili před stan setkávání, a svoláš celou pospolitost Izraelců. [10] Převeď lévíjce před Hospodina a Izraelci na ně budou vkládat ruce. [11] Nato Áron nabídne lévíjce Hospodinu podáváním jako oběť podávání od Izraelců, a budou způsobilí vykonávat Hospodinovu službu. [12] Lévíjci vloží ruce na hlavy těch býků a ty obětuj Hospodinu jednoho jako oběť za hřích a druhého jako oběť zápalnou k vykonání smírčích obřadů za lévíjce. [13] Pak lévíjce postavíš před Árona a jeho syny, nabídneš je Hospodinu jako oběť podávání [14] a oddělíš lévíjce od ostatních Izraelců. Lévíjci jsou moji. [15] Lévíjci půjdou sloužit při setkávání teprve potom, až je očistíš a nabídněš jako oběť podávání. [16] Budou mi odděleni z Izraelců jako dar; vzal jsem si je místo všech, kteří otvírají lůno, místo všech prvorozených mezi Izraelci. [17] Mně patří všechno prvorozené mezi Izraelci, člověk i dobytče. Oddělil jsem je pro sebe jako svaté v den, kdy jsem pobil v egyptské zemi všechno prvorozené. [18] Vzal jsem si lévíjce místo všech prvorozených mezi Izraelci. [19] Dávám je Áronovi a jeho synům jako darované z Izraelitů, aby za Izraelce vykonávali službu při stanu setkávání. Budou za Izraelce vykonávat smírčí obřady, aby je nepostihla pohroma, když přistoupí ke svatyni." [20] Mojžíš a Áron i celá pospolitost Izraelců vykonali s lévíjci to, co o nich přikázal Hospodin Mojžíšovi; to s nimi Izraelci vykonali. [21] Lévíjci se očistili od hříchů, vyprali si roucha a Áron je podáváním nabídl Hospodinu jako oběť podávání, a tak za ně vykonal smírčí obřady, aby byli čisti. [22] Teprve potom šli lévíjci vykonávat službu při stanu setkávání před Áronem a jeho syny. Jak Hospodin Mojžíšovi o lévíjcích přikázal, tak s nimi učinili. [23] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [24] "Toto je řád pro lévíjce: Od pětadvaceti let bude schopen nastoupit do služby, totiž konat službu při stanu setkávání. [25] Od padesáti let bude této služby zproštěn a nebude už sloužit. [26] Může ovšem přisluhovat svým bratřím při stanu setkávání ve strážné službě, ale vlastní službu konat nebude. Tak to učiníš s lévíjci vzhledem k tomu, co jim bylo svěřeno."

Nu kapitola 9.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Sínajské poušti v prvním měsíci, druhého roku po jejich vyjití z egyptské země: [2] Ať Izraelci slaví ve stanovený čas hod beránka. [3] Budete jej slavít ve stanovený čas čtrnáctého dne tohoto měsíce navečer, budete jej slavít podle všech příslušných nařízení a směrnic." [4] I vyzval Mojžíš Izraelce, aby slavili hod beránka. [5] A slavili hod beránka prvního měsíce, čtrnáctého dne toho měsíce navečer, na Sínajské poušti. Izraelci učinili všechno tak, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [6] Byli tu však muži, kteří se poskvrnili při mrtvém člověku a nemohli onoho dne hod beránka slavít. Proto předstoupili onoho dne ti muži před Mojžíše - a Árona - [7] a řekli mu: "My jsme se poskvrnili při mrtvém člověku. Proč máme být vyloučeni a nesmíme přinést dar Hospodinu ve stanovený čas spolu s ostatními Izraelci?" [8] Mojžíš jim odpověděl: "Zůstaňte tu, dokud neuslyším, co vám přikáže Hospodin." [9] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [10] "Mluv k Izraelcům: Když se někdo z vás nebo z vašich budoucích pokolení poskvrní při mrtvém anebo bude na daleké cestě, bude také slavít hod beránka Hospodinu. [11] Budou jej slavít druhého měsíce čtrnáctého dne navečer. Budou ho jíst s nekvašenými chleby a hořkými bylinami. [12] Neponechají z něho nic do rána a nezlámou mu žádnou kost. Budou slavít hod beránka podle všech nařízení o něm. [13] Ale kdo by byl čistý a nebyl na cestě a zanedbá slavení hodu beránka, bude vyobcován ze svého lidu, protože nepřinesl Hospodinu dar ve stanovený čas. Takový člověk ponese následky svého hříchu. [14] Host, který s vámi bude pobývat, může slavít hod beránka Hospodinu, ale bude jej slavít podle nařízení o hodu beránka, jak je určeno. Stejně nařízení jako pro vás bude platit i pro hosta a domorodce v zemi." [15] V den, kdy byl postaven příbytek, přikryl jej oblak a zahalil stan svědectví; od večera do rána se jevil nad příbytkem jako ohnivá zář. [16] Tak tomu bylo každodenně. Přikrýval jej oblak a v noci měl vzhled ohnivé záře. [17] Kdykoli se oblak od stanu vznesl, hned táhli Izraelci dál. Kde se oblak pozdržel, tam se Izraelci utábořili. [18] Na Hospodinův rozkaz táhli Izraelci dál a na Hospodinův rozkaz tábořili. Tábořili po celou dobu, pokud se zdržoval nad příbytkem. [19] Když oblak setrval na příbytkem po mnoho dní, drželi Izraelci Hospodinovu stráž a netáhli dál. [20] Někdy však byl oblak nad příbytkem jen několik dní. Na Hospodinův rozkaz tábořili, na Hospodinův rozkaz táhli dál. [21] Někdy tu byl oblak jen od večera do rána; když se oblak ráno vznesl, i oni táhli dál. Ať to bylo ve dne nebo v noci, jakmile se oblak vznesl, táhli dál. [22] Ať setrval oblak nad příbytkem třeba dva dny nebo měsíc nebo rok, dokud nad ním setrval, Izraelci tábořili a netáhli dál. Když se vznesl, táhli dál. [23] Na Hospodinův rozkaz tábořili, na Hospodinův rozkaz táhli dál. Drželi Hospodinovu stráž na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše.

Nu kapitola 10.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Zhotov si dvě stříbrné trubky. Uděláš je z tepaného stříbra. Budou ti sloužit k svolávání pospolitosti a k povelu, že tábory mají táhnout dál. [3] Zatroubí-li se na ně, sejde se k tobě ke vchodu do stanu setkávání celá pospolitost. [4] Jestliže se za troubí jen na jednu, sejdou se k tobě předáci, náčelníci izraelských šiků. [5] Když rýčně zatroubíte poprvé, vytáhnou tábory tábořící na východ od stanu setkávání.

[6] Když ryčně zatroubíte po druhé, vytáhnou tábory tábořící na jihu. Ryčně se bude troubit při nástupu cesty. [7] Budete-li však svolávat shromáždění, zatroubíte sice, ale na ryčně. [8] Na trubky budou troubit Áronovi synové, kněží. To vám bude provždy platným nařízením pro všechna vaše pokolení. [9] Až potom ve své zemi vytáhnete do boje proti protivníkovi, který vás bude sužovat, a trubkami budete ryčně troubit, připomenete se Hospodinu, svému Bohu, a budete osvobozeni do svých nepřátel. [10] Na trubky budete troubit v den své radosti, o slavnostech, při novoluní, při svých zápalných obětech nebo svých hodech oběti pokojné, aby vás připomínaly vašemu Bohu. Já jsem Hospodin, váš Bůh." [11] Ve druhém roce, dvanáctého dne druhého měsíce, se vznesl oblak od příbytku svědectví. [12] I táhli Izraelci ze Sínajské pouště dál, po jednotlivých stanovištích, až se oblak pozdržel na poušti Páranské. [13] Tak poprvé táhli dál na Hospodinův rozkaz daný skrze Mojžíše. [14] Jako první táhl po oddílech prapor tábora Judovců. Nad jejich vojem byl velitelem Nachšón, syn Aminadabův. [15] Nad vojem pokolení Isacharovců byl Netaneel, syn Súarův. [16] Nad vojem pokolení Zabulónovců byl Eliab, syn Chelónův. [17] Pal byl složen příbytek a vytáhli Geršónovci a Merariovci, kteří příbytek nosili. [18] Dále táhl po oddílech prapor tábora Rúbenovců. Nad jejich vojem byl Elisúr, syn Šedeúrův. [19] Nad vojem pokolení Šimeónovců byl Šelumiel, syn Suršadajův. [20] Nad vojem pokolení Gádovců byl Eljásaf, syn Deúelův. [21] Pak táhli Kehatovci, kteří nosili svatyni. Než došli, druzí už postavili příbytek. [22] Dále táhl po oddílech prapor tábora Efrajimovců. Nad jejich vojem byl Elišama, syn Amíhudův. [23] Nad vojem pokolení Manasesovců byl Gamléel, syn Pedásurův. [24] Nad vojem pokolení Benjaminův byl Abídan, syn Gideóniho. - [25] Pak táhl po oddílech prapor tábora Damoců, uzavírající všechny tábory. Nad jejich vojem byl Achíezer, syn Amíšadajův. [26] Nad vojem pokolení Ašerovců byl Pagiel, syn Okranův. [27] Nad vojem pokolení Neftaléovců byl Achíra, syn Énanův. [28] To byl postup Izraelců při tažení po oddílech tak táhli dál. [29] Mojžíš řekl Chóbabovi, synu Midjánce Reúela, svého tchána: "Táhneme k místu, o kterém Hospodin prohlásil: Dám vám je. Pojd' s námi, prokážeme ti dobro. Vždyť Hospodin přikl Izraeli vše dobré." [30] On mu však odpověděl: "Nepůjdu; chci jít do své země a do svého rodiště." [31] Mojžíš řekl: "Neopouštěj nás prosím! Znáš přece na poušti místa, kde můžeme tábořit; buď naším průvodcem. [32] Když půjdeš spolu s námi a dostaví se to dobro, které nám chce Hospodin prokázat, prokážeme dobro i my tobě." [33] I táhli od hory Hospodinovy smlouvy tři dny cesty a schrána Hospodinovy smlouvy táhla po tři dny cesty před nimi, aby jim vyhlídla místo odpočinku. [34] A když táhli z tábora, býval ve dne nad nimi Hospodinův oblak. [35] Kdykoli schrána měla táhnout dál, říkal Mojžíš: "Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé, ať před tebou utečou, kdo tě nenávidí!" [36] Když se zastavila k odpočinku, říkal: "Navrať se, Hospodine, k desetitisícům izraelských šiků!"

Nu kapitola 11.

[1] Lid si začal Hospodinu stěžovat na těžkosti. Hospodin to slyšel a vzplanul hněvem. Tu vyšlehl mezi nimi Hospodinův oheň a pohltil okraj tábora. [2] Lid volal k Mojžíšovi. I modlil se Mojžíš k Hospodinu a oheň uhasl. [3] Proto po jmenovali ono místo Tabéra (to je Spáleníště), že mezi nimi vyšlehl Hospodinův oheň. [4] Chátru přimíšenou mezi nimi popadla žádostivost. Rovněž Izraelci začali znovu s pláčem volat: "Kdo nám dá najíst masa? [5] Vzpomínáme na ryby, které jsme měli v Egyptě k jídlu zadarmo, na okurky a melouny, na pór, cibuli a česnek. [6] Jsme už celí seschlí, nevidíme nic jiného než tu manu." [7] Mana byla jako koriandrové semeno a měla vzhled vonné pryskyřice. [8] Lid ji chořoval sbírat, pak ji mleli mlynkem nebo drtili v hmoždíři, vařili v kotlíku nebo z ní připravovali podpopelné chleby; měla chuť jako pečivo zadělané olejem. [9] Když v noci padala na tábor rosa, padala na něj i mana. [10] Mojžíš slyšel, že lid pláče, každý u vchodu do svého, čeled vedle čeledi. Hospodin vzplanul velikým hněvem. I Mojžíš na to hleděl s nevolí [11] a vyčítal Hospodinu: "Proč jsem u tebe nenalezl milost, žes na mě vložil všechn tento lid jako břímě? [12] Copak jsem všechn tento lid počal já? Copak jsem ho porodil já, že mi říkáš: Nes jej v náručí, jako chuva nemluvnátko, do země, kterou jsi přísáhl dát jeho otcům? [13] Kde vezmu maso, abych je dal všemu tomuto lidu? Volají ke mně s pláčem: 'Dej nám maso, chceme jíst.' [14] Nemohu sám unést všechn tento lid, je to nad mé síly. [15] Když už se mnou chceš takto jednat, raději mě zabij, jestliže jsem u tebe našel milost, abych se nemusel dívat na svoje trápení." [16] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Shromážd' mi sedmdesát mužů z izraelských starších, o niž víš, že jsou staršími, ať se tam postaví s tebou. [17] Sestoupím a budu tam s tebou mluvit. A odeberu z ducha, který je na tobě, a vložím jej na ně. Ponesu pak břímě lidu s tebou, neponeseš je už sám. [18] A lidu řekneš: Posvěťte se pro zítřek. Budete jíst maso, protože jste s pláčem volali k Hospodinu: 'Kdo nám dá najíst masa? Jak dobře nám bylo v Egyptě!' Hospodin vám dá maso a najíte se. [19] Nebudete je jíst jen jeden den, ani dva dny, ani pět dní, ani deset dní, ba ani dvacet dní, [20] ale po celý měsíc, až vám poleze z chřpí a zhnusí se vám. To proto, že jste zavrhlí Hospodina, který je mezi vámi, když jste před ním s pláčem volali: 'Proč jsme jen odešli z Egypta?' [21] Mojžíš namítl: "Šest set tisíc pěších je v lidu, uprostřed něhož jsem, a ty řekneš: Dám jim maso a budou jíst po celý měsíc! [22] To se pro ně budou porážet ovce a skot, aby se na všechny dostalo? Nebo se pro ně vychytají všechny ryby v moři, aby se na všechny dostalo?" [23] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Což ruka Hospodinova je na to krátká? Hned uvidíš, uskuteční-li se mé slovo, nebo ne." [24] Mojžíš tedy vyšel ven a oznámil Hospodinova slova lidu. Shromáždil sedmdesát mužů ze starších lidu a rozestavil je kolem stanu. [25] Hospodin sestoupil v oblaku, promluvil k němu a odebral z ducha, který byl na něm, a dal jej těm sedmdesáti starším. Sotva na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy. [26] Dva muži však zůstali v táboře, jeden se jmenoval Eldad a druhý Médad. I na nich spočinul duch, ačkoli nepřišli ke stanu; byli totiž mezi zapsanými. Ti prorokovali v táboře. [27] Tu přiběhl mládenec a oznámil Mojžíšovi: "Eldad a Médad v táboře prorokují." [28] Nato se ozval Jozue, syn Núnův, který už jako jinoch přisluhoval Mojžíšovi, a zvolal: "Mojžíši, můj pane, zabraň jim v tom!" [29] Ale Mojžíš mu řekl: "Ty kvůli mně zárlíš? Kéž by všechn Hospodinův lid byli proroci! Kéž by jim Hospodin dal svého ducha!" [30] Potom se Mojžíš odebral s izraelskými staršími do tábora. [31] Vtom se zvedl vítr seslaný Hospodinem, přihnul od moře křepelky a rozhodil je po táboře, asi do vzdálenosti jednodenní cesty na tu i na onu stranu kolem tábora, do výše kolem dvou loket nad zemí. [32] Lid se hned pustil do sbírání křepelky a sbíral je po celý den i po celou noc a po celý příští den; i ten, kdo nasbíral málo, měl deset chómerů. Rozložili si je okolo tábora. [33] Ještě měli v zubech maso, ještě nebylo ani rozžvýkáno, když Hospodin vzplanul proti lidu hněvem a počla lid bít převelikou ranou. [34] Proto dali tomu místu jméno Kibrót-taava (to je Hroby žádostivosti), že tam pohřbili z lidu ty, kdo propadli žádostivosti. [35] Z Kibrót-taavy táhl lid do Chaserótu. A v Chaserótu zůstali.

Nu kapitola 12.

[1] Mirjam s Áronem mluvili proti Mojžíšovi kvůli kúšské ženě, kterou si vzal; pojal totiž za ženu Kúšanku. [2] Říkali: "Což nemluví i naším prostřednictvím?" Hospodin to slyšel. [3] Mojžíš však byl nejpokornější ze všech lidí, kteří byli na zemi. [4] Hned nato řekl Hospodin Mojžíšovi i Áronovi a Mirjamě: "Vy tři vyjděte ke stanu setkávání!" Všichni tři tedy vyšli [5] a Hospodin sestoupil v oblakovém sloupu a stanul u vchodu do stanu. Zavolal Árona a Mirjam a oba předstoupili. [6] Řekl: "Poslyšte má slova: Bude mezi vámi prorok, já Hospodin se mu dám poznat ve vidění, mluvit s ním budu ve snu. [7] Ne tak je tomu s mým služebníkem Mojžíšem. Má trvalé místo v celém mém domě. [8] S ním mluvím od úst k ústům ve viděních, ne v hádankách; smí patřit na zjev Hospodinův. Jak to, že se tedy nebojíte mluvit proti mému služebníku Mojžíšovi?" [9] Hospodin vzplanul proti nim

hněvem a odešel. [10] Když oblak od stanu odstoupil, hle, Mirjam byla malomocná, bílá jako sníh. Áron se obrátil k Mirjamě, a hle, byla malomocná. [11] Tu řekl Áron Mojžíšovi: "Dovol, můj pane, nenech nás pykat za hřích, jehož jsme se ve své pošestlosti dopustili. [12] Ať není Mirjam jako mrtvé narozené dítě, jehož tělo je z poloviny stráveno, hned jak vyšlo z matčina lůna." [13] I volal Mojžíš k Hospodinu: "Bože, prosím uzdrav ji, prosím!" [14] Hospodin Mojžíšovi odvětil: "Kdyby jí otec naplnil do tváře, nenesla by hanbu po sedm dní? Sedm dní bude vyloučena z tábora, potom se zase připojí." [15] Tak byly Mirjam sedm dní vyloučena z tábora a lid netáhl dál, dokud se Mirjam nepřipojila. [16] Potom táhl lid z Chaserótu a utábořili se na poušti Páranské.

Nu kapitola 13.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Pošli muže, aby prozkoumali kenaanskou zemi, kterou dávám Izraelcům. Pošlete po jednom muži z jejich otcovských pokolení, vždy jejich předáka!" [3] Mojžíš je tedy na rozkaz Hospodinův poslal z Páranské pouště. Všichni ti muži byli náčelníci Izraelců. [4] Toto jsou jejich jména: z Rúbenova pokolení Šamúa, syn Zakúrův, [5] z Šimeónova pokolení Šafat, syn Chóriův, [6] z Judova pokolení Káleb, syn Jefunův, [7] z Isahcarova pokolení Jigál, syn Josefův, [8] z Efrajimova pokolení Hóšea, syn Núnův, [9] z Benjaminova pokolení Paltí, syn Rafúův, [10] ze Zabulónova pokolení Gadíel, syn Sódíův, [11] z Josefova pokolení, z pokolení Manasesova, Gadí, syn Súsíův, [12] z Danova pokolení Amíel, syn Gemalíův, [13] z Ašerova pokolení Setúr, syn Mikaelův, [14] z Neftaléova pokolení Nachbí, syn Vofsiův, [15] z Gádova pokolení Geúel, syn Makéův. [16] To jsou jména mužů, které poslal Mojžíš prozkoumat zemi. Hóšeu, syna Núnova, nazval Mojžíš Jozue. [17] Mojžíš je poslal prozkoumat kenaanskou zemi a řekl jim: "Jděte vzhůru Negebem, vystupte pak na pohoří [18] a zjistěte, jaká to je země a jaký lid v ní sídlí; zda je silný nebo slabý, zda ho je málo nebo mnoho; [19] a zda je země, v níž sídlí, dobrá nebo zlá, též zda jsou města, v nichž sídlí, otevřená nebo opevněná; [20] též zda je země úrodná či neúrodná, zda v ní jsou stromy nebo ne. Buďte odvážní a přineste něco z ovoce té země!" Byl totiž čas raných hroznů. [21] Šli tedy a prozkoumali zemi od pouště Sinu až k Rechóbu při cestě do Chamátu. [22] Šli vzhůru Negebem a jeden z nich přišel až do Chebrónu, kde žili Achíman, Šešaj a Talmaj, zplozenci Anákoví; Chebrón byl vystavěn sedm let před egyptským Sóanem. [23] Přišli až k úvalu Eškolu, kde uřizli ratolest s jedním vinným hrozнем, dva ji museli nést na sochoru, a několik granátových jablek a fíků. [24] To místo se nazývá Eškolský úval (to je Úval hroznů) podle hroznu, který tam Izraelci odřizli. [25] Po čtyřiceti dnech průzkumu země se vrátili zpět. [26] Přišli konečně k Mojžíšovi a Áronovi a k celé pospolitosti Izraelců na Páranskou poušť do Kádeše, podali jim a celé pospolitosti zprávu a ukázali jim ovoce té země. [27] Ve svém vyprávění mu řekli: "Vstoupili jsme do země, do níž jsi nás poslal. Vskutku oplývá mlékem a medem. A toto je její ovoce. [28] Jenomže lid, který v té zemi sídlí, je mocný a města jsou opevněná a nesmírně veliká. Dokonce jsme tam viděli potomky Anákovy. [29] Na jihu země sídlí Amálek, na pohoří jsou usazení Chetejci, Jebúsejci a Emorejci, při moři a podél Jordánu Kenaanci." [30] Káleb však uklidňoval lid bouřící se proti Mojžíšovi. Říkal: "Vzhůru! Pojďme! Obsadíme tu zemi a jistě se jí zmocníme." [31] Ale muži, kteří šli spolu s ním, tvrdili: "Nemůžeme vytáhnout proti tomu lidu, vždyť je silnější než my." [32] Pomluvami zhaněli Izraelcům zemi, kterou prozkoumali: "Země, kterou jsme při průzkumu prošli, je země, která požívá své obyvatele, a všechen lid, který jsme v ní spatřili, jsou muži obrovité postavy. [33] Viděli jsme tam zrůdy - Anákovci totiž patří ke zrůdám - a zdálo se nám, že jsme nepatrní jako kobylky, vskutku jsme v jejich očích byli takoví."

Nu kapitola 14.

[1] Celá pospolitost se pozdvihla; dali se do křiku a lid tu noc proplakal. [2] Všichni Izraelci reptali proti Mojžíšovi a Áronovi a celá pospolitost jim vyčítala: "Kéž bychom byli zemřeli v egyptské zemi nebo na této poušti! Kéž bychom zemřeli! [3] Proč nás Hospodin přivedl do této země? Abychom padli mečem? Aby se naše ženy a děti staly kořistí? Nebude pro nás lépe vrátit se do Egypta?" [4] I řekli si vespolek: "Ustanovme si náčelníka a vraťme se do Egypta!" [5] Tu padli Mojžíš a Áron na tvář před celým shromážděním pospolitosti Izraelců. [6] Jozue, syn Núnův, a Káleb, syn Jefunův, dva z těch, kdo dělali průzkum v zemi, roztrhli svá roucha [7] a domlouvali celé pospolitosti Izraelců: "Země, kterou jsme při průzkumu procházeli, je země převelice dobrá. [8] Jestliže nám Hospodin bude přát, uvede nás do této země a dá nám ji. Je to země oplývající mlékem a medem. [9] Nechtějte se přece bouřit proti Hospodinu. Nebojte se lidu té země. Sníme je jako chleba. Jejich ochrana od nich odstoupila, kdežto s námi je Hospodin. Nebojte se jich!" [10] Celá pospolitost však křičela, aby je ukamenovali. Vtom se všem Izraelcům ukázala při stanu setkávání Hospodina sláva. [11] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Jak dlouho mě bude tento lid znevažovat? Jak dlouho mi nebude věřit přes všechna znamení, která jsem uprostřed něho konal? [12] Budu ho bit morem a vydědím jej, a z tebe učiním větší a zdatnější národ, než je on." [13] Mojžíš však řekl Hospodinu: "Uslyší o tom Egyptané, neboť z jejich středu jsi vyvedl tento lid svou mocí, [14] a budou o tom vykládat obyvatelům této země. Ti slyšeli, že ty, Hospodine, jsi uprostřed tohoto lidu, že ty, Hospodine, se zjevuješ tváří v tvář. Tvůj oblak stojí nad nimi, v sloupu ohnivém v noci. [15] Když tento lid do jednoho usmrtíš, pronárody, které syšely o tobě zprávu, řeknou: [16] 'Protože Hospodin nebyl s to uvést tento lid do země, kterou přísězně zaslíbil, pobil je na poušti.' [17] Nuže, necht' se prosím vyvíší tvá moc, Panovníku, jak jsi prohlásil. Řekl jsi: [18] 'Hospodin je shovívavý a nesmírně milosrdný, odpouští vinu a přestupek, ale viníka nenechá bez trestu, vinu otců stíhá na synech do třetího i čtvrtého pokolení.' [19] Promiň prosím tomuto lidu vinu podle svého velikého milosrdenství, jako jsi mu ji odpouštěl od Egypta až sem." [20] Hospodin odvětil: "Na tvou přimluvu promíjím. [21] Avšak, jakože jsem živ, Hospodinova sláva naplní celou zemi. [22] Proto žádný z mužů, kteří viděli mou slávu a má znamení, jež jsem činil v Egyptě i na poušti, a pokoušeli mě už aspoň desetkrát a neposlouchali mě, [23] nespasí zemi, kterou jsem přísězně zaslíbil jejich otcům; nespasí ji žádný, kdo mě znevažoval. [24] Jen svého služebníka Káleba, protože byl jiného ducha a cele se s mi oddal, uvedu do země, do níž vstoupil, a jeho potomstvo ji obsadí. [25] V dolině sídlí Amálekovci a Kenaanci; zítra se tedy obraťte a táhněte pouští cestou k Rákosovému moři." [26] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [27] "Jak dlouho mám snášet tuto zlou pospolitost, která proti mně stále reptá? Slyšel jsem reptání Izraelců, jak proti mně reptají. [28] Vyříd' jim: Jakože jsem živ, je výrok Hospodinův, naložím s vámi tak, jak jste si o to říkali. [29] Na této poušti padnou vaše mrtvá těla, vás všech povoláných do služby, kolik je vás všech od dvacetiletých výše, kdo jste proti mně reptali. [30] Věřu že nevejdete do země kromě Káleba, syna Jefunova, a Jozua, syna Núnova, ačkoli jsem pozvedl ruku k přísaze, že v ní budete přebývat. [31] Ale vaše děti, o nichž jste tvrdili, že se stanou kořistí, do ní uvedu, takže poznají zemi, kterou jste zavrhlí. [32] Avšak vy, vaše mrtvá těla padnou na této poušti [33] a vaši synové budou pastevci na poušti po čtyřicet let. Ponesou následky vašeho smilstva, dokud vaše mrtvá těla nebudou do jednoho ležet na poušti. [34] Podle počtu dnů, v nichž jste dělali průzkum země, poneseťte své viny. Za každý den jeden rok, za čtyřicet dnů čtyřicet let. Tak pocítíte mou nevoli. [35] Já Hospodin jsem promluvil. S celou touto zlou pospolitostí, která se proti mně spikla, naložím vskutku tímto způsobem: na této poušti do posledního vymřou." [36] Muži, které Mojžíš poslal prozkoumat zemi a kteří po návratu podněcovali celou pospolitost k reptání proti němu tím, že pohaněli tuto zemi pomluvami, [37] ti muži, kteří pohaněli zemi zlými pomluvami, zemřeli zasažení Hospodinem. [38] Z oněch mužů, kteří šli prozkoumat zemi, zůstali naživu Jozue, syn

Núnův, a Káleb, syn Jefunův. [39] Když Mojžíš oznámil všem Izraelcům tato slova, začal lid velice truchlit. [40] Za časného jitra vystoupili nahoru na pohoří. Řekli: "Jsme připraveni vystoupit k místu, o němž Hospodin mluvil. Víme, že jsme zhrěšili." [41] Ale Mojžíš je varoval: "Proč zase přestupujete Hospodinův rozkaz? Nezdáří se vám to. [42] Nevystupujte tam - vždyť ve vašem středu není Hospodin -, abyste neutrpěli porážku od svých nepřátel. [43] Amálekovci, a Kenaanci tam budou proti vám a vy padnete mečem, protože jste se odvrátili od Hospodina. Hospodin s vámi nebude." [44] Přesto opovázlivě vystoupili nahoru na pohoří; ale schrána Hospodinovy smlouvy ani Mojžíš se nehnuli ze středu tábora. [45] Vtom sestoupili Amálekovci a Kenaanci, kteří sídlili v onom pohoří, a bili je a pobízeli až do Chormy.

Nu kapitola 15.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až vejdete do země, kterou vám dávám, abyste v ní sídlili, [3] a budete chtít připravit Hospodinu ohnivou oběť - oběť zápalnou nebo obětní hod - při plnění smlouvy nebo k dobrovolnému daru anebo o slavnostních shromážděních, a připravíte pro Hospodina libou vůni ze skotu nebo z bravu, [4] tedy ten, kdo bude Hospodinu přinášet svůj dar, přinese jako oběť přídavnou desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu oleje. [5] Na každého beránka připravíš čtvrtinu hínu vína k úlitbě, jak při oběti zápalné, tak při obětním hodu. [6] Na berana připravíš jako oběť přídavnou dvě desetiny bílé mouky zadělané třetinou hínu oleje. [7] a vína k úlitbě třetinu hínu; to přivedeš jako libou vůni pro Hospodina. [8] Budeš-li připravovat dobytče v oběť zápalnou nebo k obětnímu hodu při plnění smlouvy nebo jako oběť pokojnou Hospodinu, [9] přineseš spolu s dobytčetem jako oběť přídavnou tři desetiny bílé mouky zadělané polovinu hínu oleje [10] a vína přineseš k úlitbě polovinu hínu. To bude k ohnivě oběti jako libá vůně pro Hospodina. [11] Tak se to bude dělat při každém býku nebo beranu nebo při ovcích či kozách, [12] podle toho, kolik jich budete obětovat. Tak to připravíte na každý kus z celkového počtu. [13] Tak to bude dělat podle těchto ustanovení každý domorodec, když bude přinášet ohnivou oběť jako libou vůni pro Hospodina. [14] A pokud někdo pobývá s vámi jako host nebo kdo žije mezi vámi už po několik pokolení a bude chtít připravit ohnivou oběť jako libou vůni pro Hospodina, bude dělat všechno, jako to děláte vy. [15] Ve shromáždění bude platit totéž nařízení pro vás i pro toho, kdo bude pobývat mezi vámi jako host. To je před Hospodinem provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení, jak pro vás, tak pro hosta. [16] Týmž řádem a touž směrnicí se budete řídit vy i host, který pobývá mezi vámi." [17] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [18] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až vejdete do země, do níž vás vedu, [19] a budete jíst z pokrmů země, odevzdáte pro Hospodina oběť pozdvihování. [20] Bochánek připravený z prvotin vaší obilní tlouče odevzdáte jako oběť pozdvihování. Odevzdáte jej jako oběť pozdvihování z humna. [21] Z prvotin své obilní tlouče budete dávat Hospodinu oběť pozdvihování po všechna svá pokolení. [22] "Jestliže neúmyslně nedodržíte některý z příkazů, které udělal Hospodin Mojžíšovi, [23] cokoli z toho, co vám Hospodin prostřednictvím Mojžíše přikázal ode dne, kdy začal Hospodin vydávat příkazy pro všechna pokolení, až dosud, [24] jestliže se to stalo neúmyslně nedopatřením pospolitosti, připraví celá pospolitost mladého býčka k zápalné oběti jako libou vůni pro Hospodina, i s příslušnou obětí přídavnou a úlitbou, jak je určeno, a jednoho kozla k oběti za hřích. [25] Kněz vykoná za celou pospolitost Izraelců smířící obřady, a bude jim odpuštěno. Stalo se to neúmyslně a oni přinesli svůj dar, ohnivou oběť pro Hospodina, i oběť za hřích před Hospodinem za to, co učinili neúmyslně. [26] Celé pospolitosti Izraelců bude odpuštěno, i hostu, který přebývá mezi vámi, neboť všechen lid to učinil neúmyslně. [27] Jestliže se jednotlivec prohřeší neúmyslně, přivede jednoroční kozu k oběti za hřích. [28] Kněz vykoná smířící obřady za toho, kdo se neúmyslně pro hřešil, kdo se před Hospodinem dopustil něčeho neúmyslně; vykoná za něho smířící obřady, a bude mu odpuštěno. [29] Budete mít tentýž řád pro domorodce mezi Izraelci i pro hosta, který pobývá mezi vámi, když se někdo něčeho dopustí neúmyslně. [30] Ale ten, kdo něco spáchá úmyslně, ať domorodec nebo host, hanobí Hospodina. Takový bude vyobcován ze společenství svého lidu. [31] Pohrdl Hospodinovým slovem a porušil jeho příkaz. Takový musí být bezpodmínečně vyobcován, lpí na něm vína." [32] Když Izraelci prodlévali na poušti, přistihli muže, který v den odpočinku sbíral dříví. [33] Ti, kdo jej přistihli, jak sbírá dříví, předvedli jej před Mojžíše a Árona a před celou pospolitost. [34] Dali ho sřezat, neboť nebylo zřejmé, co se s ním má stát. [35] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Ten muž musí zemřít. Celá pospolitost ho ukamenuje venku za táborem." [36] Celá pospolitost ho vyvedla ven za tábor a ukamenovali ho, takže zemřel, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [37] Hospodin řekl Mojžíšovi: [38] "Mluv k Izraelcům a řekni jim, aby si po všechna pokolení dělali na okraj svých šatů třásně a nad třásně ať se dávají na okraj svého roucha purpurové fialovou stuhu. [39] Budete mít třásně, abyste si při pohledu na ně připomínali všechna Hospodinova přikázání a plnili je, abyste se neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima, jako se jimi řídí smilníci, [40] abyste si připomínali a plnili všechna má přikázání a byli svatými pro svého Boha. [41] Já jsem Hospodin, váš Bůh, já jsem vás vyvedl z egyptské země, abych vám byl Bohem. Já jsem Hospodin, váš Bůh."

Nu kapitola 16.

[1] Lévišec Kórach, syn Jishára, syna Kehatova, přibrál Dátana a Abírama, syny Eliabovy, též Óna, syna Peletova, Rúbenovce, [2] a s dvěma sty padesáti muži povstali proti Mojžíšovi; bylo to Izraelci, předáci pospolitosti, kteří zastupovali lid při slavnostech, muži pověstní. [3] Shromáždili se proti Mojžíšovi a Áronovi a vyčítali jim: "Příliš mnoho si osobujete. Celá pospolitost, všichni v ní jsou svatí a Hospodin je uprostřed nich. Proč se povznášíte nad Hospodinovo shromáždění?" [4] Když to Mojžíš uslyšel, padl na tvář. [5] Potom promluvil ke Kórachovi a celé jeho skupině: "Ráno oznámí Hospodin, kdo je jeho a kdo je svatý, komu tedy dovolí, aby k němu přistupoval. Koho vyvolá, tomu dovolí, aby k němu přistupoval. [6] Udělejte toto: Vezměte si kadidelnice, Kórach a celá jeho skupina, [7] a zítra do nich dejte oheň a vložte na ně před Hospodinem kadidlo. Muž, kterého vyvolá Hospodin, ten bude svatý. Příliš mnoho si osobujete, Léviovci!" [8] Potom řekl Mojžíš Kórachovi: "Nuže poslyšte, Léviovci. [9] Je vám to málo, že váš Bůh Izraele oddělil od pospolitosti Izraele a dovolil, abyste k němu přistupovali, vykonávali službu při Hospodinově přibytku, stáli před pospolitostí a přisluhovali jí? [10] Dovolil přistupovat tobě i všem bratřím Léviocům s tebou. A vy se domáháte i kněžského úřadu. [11] To znamená, že ty a celá tvoje skupina se srocujete proti Hospodinu. Co je Áron, že proti němu reptáte?" [12] Nato dal Mojžíš předvolat Dátana a Abírama, syny Eliabovy. Odpověděli: "Nepřijďme. [13] Což je to málo, že jsi nás vyvedl ze země oplývající mlékem a medem, abys nás umožnil na poušti? To se ještě opovažuješ dělat ze sebe nad námi velitele? [14] Ještě jsi nás nevedl do země oplývající mlékem a medem, ještě jsi nám nedal do dědictví pole ani vinice. To chceš vyloupnout těmto mužům oči? Nepřijďme." [15] Mojžíš zlobně vzplanul a volal k Hospodinu: "Neobrabej se k jejich obětním darům. Ani jediného osla jsem od nich nevezl a nikomu z nich jsem neudělal nic zlého." [16] Mojžíš potom Kórachovi nařídil: "Ty a celá tvoje skupina buďte zde před Hospodinem. Zítra tu budete, ty, oni i Áron. [17] Každý si vezměte svou kadidelnici; dáte do ní kadidlo a přinesete každý svou kadidelnici před Hospodina, dvě stě padesát kadidelnic. Také ty a Áron, každý svou kadidelnici." [18] Každý si tedy vzal svou kadidelnici, dali do nich oheň, vložili do nich kadidlo a povstali se ke vchodu do stanu setkávání, i Mojžíš a Áron. [19] Kórach shromáždil proti nim celou pospolitost ke vchodu do stanu setkávání. Vtom se celé pospolitosti ukázala Hospodinova sláva. [20] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [21] "Oddělte se od této pospolitosti. Chci s nimi rázně skoncovat." [22] Oba padli na tvář a volali: "Bože, Bože duchů veškerého tvorstva, jen jediný muž zhrěšil a ty bys byl rozlícen na

celou pospolitost?" [23] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [24] "Domluv pospolitosti: Vyklidte prostor kolem příbytku Kórachova, Dátanova a Abíramova!" [25] Mojžíš se hned odebral k Dátanovi a Abíramovi a starší izraelští šli z ním. [26] Promluvil k pospolitosti: "Odstupte od stanů těchto svévolných mužů a nedotýkejte se ničeho, co je jejich, abyste nebyli smeteni spolu se všemi jejich hříchy." [27] I vyklidili okolí příbytku Kórachova, Dátanova a Abíramova. Dátan a Abíram však vyšli a postavili se u vchodu do svých stanů se svými ženami, syny a dětmi. [28] Mojžíš řekl: "Podle toho poznáte, že mě poslal Hospodin, aby činil všechny tyto skutky, a že nedělám nic z vlastní vůle: [29] Jestliže tito lidé zemřou, jako umírá každý člověk, a postihne je obecný lidský úděl, neposlal mě Hospodin. [30] Jestliže však Hospodin stvoří něco mimořádného a půda rozevře svůj chřtán a pohltní je se vším, co je jejich, takže sestoupí zaživa do podsvětí, poznáte, že tito muži znevážili Hospodina." [31] Sotva to všechno domluvil, rozpoltila se pod nimi půda, [32] země otevřela svůj chřtán a pohltila je i jejich obydlí a všechny lidi, kteří byli s Kórachem, i všechnen majetek. [33] Sestoupili do podsvětí zaživa se vším, co bylo jejich, a země se nad nimi zavřela; zmizeli zprostředku shromáždění. [34] Celý Izrael, který byl kolem nich, při jejich křiku utekl. Řekli si: "Aby i nás země nepohltila." [35] Od Hospodina pak vyšel oheň a pozřel těch dvě stě padesát mužů přinášejících kadidlo.

Nu kapitola 17.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Řekni Eleazarovi, synu kněze Árona, ať vynese ze spáleniště kadidelnice, neboť jsou svaté, a oheň z nich dej rozmetat opodál. [3] Z kadidelnic těch, kteří pro svůj hřích přišli o život, se udělají tepané pláty k obložení oltáře; přinesli je před Hospodina, a proto jsou svaté; budou pro Izraelce znamením." [4] Kněz Eleazar tedy vzal měděné kadidelnice, které přinesli ti, kdo byli spáleni, a vytepal z nich obložení k oltáři [5] jako výstražnou připomínku pro Izraelce, aby nikdo nepovolný, kdo by nepocházel z potomstva Áronova, nepřistupoval a nechtěl pálit před Hospodinem kadidlo, nebo dopadne jako Kórach a jeho skupina, jak mu to řekl Hospodin prostřednictvím Mojžíše. [6] Druhého dne reptala celá pospolitost Izraelců proti Mojžíšovi a Áronovi: "Vy jste příčinou smrti Hospodinova lidu." [7] Když se však pospolitost shromáždila proti Mojžíšovi a Áronovi a obrátili se k stanu setkávání, hle, přikryl jej oblak a ukázala se Hospodinova sláva. [8] I šel Mojžíš s Áronem před stan setkávání. [9] Hospodin k Mojžíšovi promluvil: [10] "Vzdalte se od této pospolitosti! Chci s nimi rázně skoncovat." Tu padli oba na tvář [11] a Mojžíš řekl Áronovi: "Vezmi kadidelnici, dej do ní oheň z oltáře a vlož kadidlo a rychle jdi k pospolitosti. Vykonej za ně smírčí obřady, neboť již začala." [12] Áron vzal kadidelnici, jak mu řekl Mojžíš, a běžel doprostřed shromáždění. Ale pohroma v lidu již začala. Zapálil kadidlo, aby vykonal smírčí za lid. [13] Postavil se mezi mrtvé a živé a pohroma se zastavila. [14] Mrtvých při té pohromě bylo čtrnáct tisíc sedm set, kromě mrtvých v případě Kórachově. [15] Pak se Áron vrátil k Mojžíšovi ke vchodu do stanu setkávání. Pohroma byla zastavena. [16] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [17] "Mluv k Izraelcům a vezmi od nich po holi za každý otcovský rod, od všech předáků dvanáct holí za jejich otcovské rody. Jméno každého napíšeš na jeho hůl. [18] Áronovo jméno napíšeš na hůl Léviho; za každého představitele otcovského rodu bude jedna hůl. [19] Uložíš je do stanu setkávání před schránu svědectví, tam, kde se s vámi setkávám. [20] Hůl muže, kterého vyvolím, vypučí. Tak zkratím reptání Izraelců, kteří proti vám reptají." [21] Mojžíš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi ze jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi. [22] Mojžíš uložil hole ve stanu svědectví před Hospodinem. [23] Když pak nazířil Mojžíš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle. [24] Všechny hole vynesl Mojžíš od Hospodina ke všem Izraelcům, aby to viděli, a každý si vzal svou hůl. [25] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Dones Áronovu hůl zpátky před schránu svědectví, aby opatrována jako znamení pro vzpurné. Tak skončuješ s jejich reptáním proti mně a nezemřou." [26] I učinil Mojžíš přesně tak, jak mu Hospodin přikázal. [27] Ale Izraelci řekli Mojžíšovi: "Ach, zajdeme, zhyne, my všichni zhyne." [28] Každý, kdo se jen přiblíží k Hospodinovu příbytku, zemře. Máme snad do jednoho zhytnout?"

Nu kapitola 18.

[1] Hospodin řekl Áronovi: "Ty a s tebou tvoji synové i celý tvůj rod budete odpovědni za každou nepravost ve svatyni; ty a s tebou tvoji synové budete odpovědni za každou nepravost svého kněžství. [2] Také svým bratřím, pokolení Léviho, kmenu svého otce, dovolíš, aby přistupovali s tebou. Přidruží se k tobě a budou ti přísluhovat, kdežto ty a s tebou tvoji synové budete před stanem svědectví. [3] Budou držet stráž u tebe i stráž při celém stanu. Ale k předmětům ve svatyni a k oltáři se nepřiblíží, aby nezemřeli ani oni ani vy. [4] Přidruží se k tobě a budou držet stráž při stanu setkávání a konat při stanu veškerou službu. Nikdo nepovolný s k vám nepřiblíží. [5] Budete držet stráž při svatyni a stráž při oltáři, aby už na Izraelce nedolehl hrozný hněv. [6] Já sám jsem vzal vaše bratry lévícce z Izraelců pro vás jako dar, jako darované Hospodinu, aby vykonávali službu při stanu setkávání. [7] Ty však a s tebou tvoji synové budete dbát na své kněžské povinnosti ve všem, co se týká oltáře i služby uvnitř před oponou; tam budete sloužit. Vaši kněžskou službu vám dávám darem. Kdyby se přiblížil někdo nepovolný, zemře." [8] Hospodin promluvil k Áronovi: "Hle, dávám ti na starost své oběti pozdvihování; dávám je provždy platným nařízením tobě i tvým synům jako přiděl ze všech svatých darů Izraelců. [9] Z nejsvětějších darů, z toho, co nepřijde na oheň, ti bude patřit toto: všechny v jejich obětní dary při každé jejich oběti přidavné i při každé jejich oběti za hřích a za vinu, které mi budou dávat; nejsvětější dary budou patřit tobě a tvým synům. [10] Na velesvatém místě je budeš jíst; bude jej jíst každý mužského pohlaví; svaté patří tobě. [11] Toto bude tvoje: oběť pozdvihování z jejich darů. Při všech obětech podávání, přinášených Izraelci, dávám ti tobě a s tebou i tvým synům a dcerám provždy platným nařízením; smí je jíst každý, kdo je v tvém domě čistý. [12] Dávám ti všechnen nejlepší čerstvý olej a všechnen nejlepší mošt a obilí, jejich prvotiny, které budou odevzdávat Hospodinu. [13] Tvoje budou rané plody ze všeho, co bude v jejich zemi, co budou přinášet Hospodinu; smí je jíst každý, kdo je v tvém domě čistý. [14] Tvé bude i všechno, co je v Izraeli postiženo klatbou. [15] Všechno, co z veškerého tvorstva otvírá lůno a co se přináší v oběť Hospodinu, jak z lidí, tak z dobytka, bude tvoje; avšak prvorozené z lidí bezpodmínečně vyplatíš, také vyplatíš prvorozené z nečistého dobytka. [16] Budeš je vyplácet od stáří jednoho měsíce; výplatné se bude vyměřovat ve stříbře: pět šekelů podle váhy určené svatyni; jeden šekel je dvacet zrn. [17] Nebudeš vyplácet jen prvorozené ze skotu nebo prvorozené z ovcí či z koz; je to svaté. Jejich krevi pokropíš oltář a jejich tuk obrátíš v obětní dým. To je ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina. [18] Jejich maso bude tvoje, stejně jako jsou tvoje hrudí z oběti podávání a pravá kýta. [19] Všechny oběti pozdvihování svatých darů, které pozdvihují Izraelci k Hospodinu, dávám tobě a s tebou i tvým synům a dcerám provždy platným nařízením. Je to smlouva potvrzená solí, provždy platná před Hospodinem pro tebe i pro tvé potomstvo." [20] Hospodin řekl Áronovi: "V jejich zemi nebudeš mít mezi nimi dědictví ani podíl. Tvůj podíl i tvé dědictví uprostřed Izraelců jsem já. [21] Léviocům dávám v Izraeli za dědictví všechny desátky za jejich službu, neboť oni konají službu při stanu setkávání. [22] Izraelci ať se už ke stanu setkávání nepřiblížují, aby se neobtěžili hříchem a nezemřeli. [23] Službu při stanu setkávání budou konat pouze lévícce; sami budou odpovědni za každou svou nepravost. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. A nebudou mít uprostřed Izraelců dědictví. [24] Zato dávám lévícům za dědictví desátky Izraelců, které pozdvihují k Hospodinu v oběť pozdvihování. Proto jsem jim řekl, že nebudu mít uprostřed Izraelců dědictví." [25] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [26] "Mluv k lévícům a řekni jim: Když převezmete od Izraelců desátky, které vám od nich dávám od dědictví, budete z nich pozdvihovat v

obět' Hospodinu desátý díl z desátku.. [27] To vám bude uznáno za vaši obět' pozdvihování, jako by šlo o obilí z humna a o šťávu z lisu. [28] Tak budete pozdvihovat také vy obět' pozdvihování k Hospodinu, totiž ze všech svých desátků, které od Izraelců přijmete, a z nich odevzdáte Hospodinu obět' pozdvihování knězi Áronovi. [29] Ze všech darů vám náležejícím budete pozdvihovat každou obět' pozdvihování Hospodinu, svatý díl ze všeho nejlepšího. [30] Dále jim řekneš: Když budete pozdvihovat to nejlepší z nich bude to lévičům uznáno jako výtěžek z humna a lisu. [31] Smíte to jíst spolu se svými rodinami kdekoli, neboť to je vaše mzda za vaši službu při stanu setkávání. [32] Neobtěžíte se hříchem, když z toho budete pozdvihováním oddělovat to nejlepší, neznesvítíte svaté dary Izraelců a nezemřete."

Nu kapitola 19.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi a Áronovi: [2] "Toto je nařízení zákona, které přikázal Hospodin: Mluv k Izraelcům, ať k tobě přivedou červenohnědou krávu bez vady a bez poskvrny, na niž dosud nebylo vloženo jho. [3] Předáte ji knězi Eleazarovi; ten ji vyvede ven z tábora a za jeho přítomnosti bude poražena. [4] Kněz Eleazar potom nabere na prst trochu její krve a semkrát stříkne krví směrem ke stanu setkávání. [5] Kráva pak před jeho očima bude spálena; spálí se její kůže i maso a krev včetně výmětů. [6] Potom vezme kněz cedrové dřevo s zypem a karminovým barvivem a hodí je na spalovanou krávu. [7] Až si kněz vypere roucha a omyje se celý vodou, může vejít do tábora, ale bude nečistý až do večera. [8] I ten, kdo ji spaluje, vypere si ve vodě roucha, celý se omyje vodou a bude nečistý až do večera. [9] Někdo čistý sebere popel ze spálené krávy a uloží jej na čisté místo venku za táborem. Tam se bude uchovávat pro pospolitost Izraelců, pro přípravu očištné vody k očišťování od hříchu. [10] I ten, kdo sebere popel z krávy, vypere si roucha a bude nečistý až do večera. To bude provždy platné nařízení pro Izraelce i pro hosta, který pobývá mezi nimi: [11] Kdo by se dotkl kteréhokoli mrtvého člověka, bude nečistý po sedm dní. [12] Třetího a sedmého dne se bude tou vodou očišťovat od hříchu a bude čistý. Jestliže se však nebude očišťovat od hříchu třetího a sedmého dne, nebude čistý. [13] Každý, kdo by se dotkl mrtvého, člověka, který zemřel, a neočistil by se od hříchu, poskvrní Hospodinův přibytěk. Takový bude z Izraele vyobcován, neboť nebyl pokropen očištnou vodou; je nečistý, jeho nečistota na něm zůstává lpět. [14] Toto je řád: Když někdo zemře ve stanu, každý, kdo do toho stanu vstoupí, a každý, kdo v tom stanu je, bude nečistý po sedm dní. [15] Také každá otevřená nádoba, pokud na ní není přivázána poklice, bude nečistá. [16] Každý, kdo se na poli dotkne skoleného mečem nebo mrtvého anebo lidských kostí či hrobu, bude nečistý po sedm dní. [17] Pro nečistého vezmou trochu prachu z krávy spálené k očišťování od hříchu a na nějž se do nádoby nalije čerstvá voda. [18] Někdo čistý vezme zyp, smočí v té vodě a stříkne na stan, na všechno nádobí i na všechny lidi, kteří tam jsou, i na toho, kdo se dotkl kostí nebo skoleného anebo mrtvého či hrobu. [19] Třetího a sedmého dne stříkne čistý na nečistého, a tak jej očistí sedmého dne od hříchu. Ten si vypere roucho, omyje se vodou a večer bude čistý. [20] Když se někdo znečistí a od hříchu se neočistí, bude vyobcován ze shromáždění, neboť poskvrnil Hospodinovu svatyni; nebyl pokropen očištnou vodou, je nečistý. [21] To jim bude provždy platné nařízení. Ten, kdo bude stříkat očištnou vodou, vypere si roucha a kdo se dotkne očištné vody, bude nečistý až do večera. [22] Také vše, čeho se dotkne, bude nečisté, i člověk, který se ho dotkne, bude nečistý až do večera."

Nu kapitola 20.

[1] Celá pospolitost Izraelců dorazila v prvním měsíci na poušť Sin. Lid se usadil v Kádeši. Tam zemřela Mirjam a byla tam i pochována. [2] Pospolitost neměla vody. Proto se srotili proti Mojžíšovi a Áronovi. [3] Lid se dal s Mojžíšem do sváru. Nařikali: "Kéž bychom byli také zahynuli, když zahynuli naši bratři před Hospodinem! [4] Proč jste zavedli Hospodinovo shromáždění na tuto poušť? Abychom tu pomřeli, my i náš dobytek? [5] Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás uvedli na toto zlé místo? Na místo, kde nelze sít obilí ani pěstovat fíky nebo vinnou révu či granátová jablka, ba není tady ani voda k napití." [6] I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva. [7] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [8] "Vezmi hůl, svolaj spolu se svým bratrem Áronem pospolitost a před jejich očima promluvte ke skalisku, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska, ať vydá vodu. Vyvedeš jim tak vodu ze skaliska a napojíš pospolitost i jejich dobytek." [9] Mojžíš tedy zval hůl, která byla před Hospodinem, jak mu přikázal. [10] I svolal Mojžíš s Áronem shromáždění před skalisko. Řekl jim: "Poslyšte, odbojníci! [11] Nato Mojžíš pozdvihl ruku, dvakrát udeřil svou hůl do skaliska a vytryskl proud vody, takže se napila pospolitost i jejich dobytek. [12] Hospodin však Mojžíšovi a Áronovi řekl: "Protože jste mi neuvěřili, když jste měli před syny Izraele dosvědčit mou svatost, neuvědte toto shromáždění do země, kterou jim dám." [13] To jsou Vody Meríba (to je Vody sváru), protože se Izraelci přeli s Hospodinem; on jim však mezi nimi prokázal svou svatost. [14] Mojžíš vyslal z Kádeše posly k edómskému králi se žádostí: "Toto praví tvůj bratr Izrael: Ty znáš všechny útrapy, které nás potkaly. [15] Naši otcové sestoupili do Egypta. V Egyptě jsme sídlili po dlouhý čas. Egypťané však s námi i s našimi otci nakládali zle. [16] Úpěli jsme k Hospodinu a on nás vyslyšel. Seslal svého posla a vyvedl nás z Egypta. A tak jsme v Kádeši, v městě na pomezí tvého území. [17] Nech nás prosím projít tvou zemí. Nepotáhne přes pole ani vinice a nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou a neodbočíme napravo ani nalevo, dokud neprojdeme tvým územím." [18] Ale Edóm mu řekl: "Mou zemí procházet nebudeš, jinak proti tobě vytáhnu mečem." [19] Izraelci mu odpověděli: "Potáhne po silnici. Jestliže budeme pít tvou vodu, my nebo náš dobytek, zaplatíme ji. O nic jiného nejde, než abychom mohli projít." [20] Edóm zase odmítl: "Procházet nebudeš." A vytáhl proti němu s početným lidem a s velkou mocí. [21] Tak odmítl Edóm povolit Izraeli průchod svým územím, a Izrael se mu vyhnul. [22] Z Kádeše táhli a celá pospolitost Izraelců dorazila k hoře Hóru. [23] Na hoře Hóru na pomezí edómské země řekl Hospodin Mojžíšovi a Áronovi: [24] "Áron bude připojen ke svému lidu a nevejde do země, kterou dám Izraelcům, protože jste jednali vzpurně proti mému rozkazu při Vodách sváru. [25] Vyved' Árona a jeho syna Eleazara vzhůru na horu Hór. [26] Svlékni Áronovi jeho roucho a oblec do něho jeho syna Eleazara. Áron bude připojen k svému lidu, zemře tam." [27] Mojžíš vykonal, co mu přikázal Hospodin. Před očima celé pospolitosti vystoupili na horu Hór. [28] Mojžíš svlékl Áronovi jeho roucho a oblékl do něho jeho syna Eleazara. I zemřel tam Áron na vrcholu hory. Mojžíš s Eleazarem s hory pak sestoupili. [29] Když celá pospolitost spatřila, že Áron zesnul, celý dům izraelský Árona oplakával po třicet dní."

Nu kapitola 21.

[1] Když uslyšel aradský král, Kenaanec sídlící v Negebu, že Izrael přichází cestou z Atárimu, dal se s Izraelem do boje a některé z nich zajal. [2] Tu se Izrael zavázal Hospodinu slibem: "Jestliže skutečně vydáš do mých rukou tento lid, zničím jejich města jako klatá." [3] Hospodin Izraelce vyslyšel a Kenaance mu vydal. Vyhubil je i s jejich městy jako klaté a nazval to místo Chorma (to je Klatbě propadlé). [4] Z hory Hóru táhli dál cestou k

Rákosovému moři, aby obešli edómskou zemi. Avšak lid propadl na té cestě malomyslnosti [5] a mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: "Proč jste nás vyvedli z Egypta? Abyste nás na poušti umožili? Vždyť tu není chléb ani voda! Tato nuzná strava se nám už protiví." [6] I poslal Hospodin na lid ohnivě hady. Ti lid štípali, takže v Izraeli mnoho lidí pomřelo. [7] Lid přišel k Mojžíšovi a přiznával: "Zhřešili jsme, když jsme mluvili proti Hospodinu a proti tobě. Modlí se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil." Mojžíš se tedy za lid modlil. [8] Hospodin Mojžíšovi řekl: "Udělej si hada Ohnivce a připevni ho na žerd. Když se na něj kterýkoli uštknutý podívá, zůstane naživu." [9] Mojžíš tedy udělal bronzového hada a připevnil ho na žerd. Jestliže někoho uštkl had a on pohlédl na hada bronzového, zůstal na živu. [10] Izraelci táhli dál a utábořili se Obótu. [11] Pak vytáhli z Obótu a utábořili se v Ijé-abárimu, na poušti ležící na východ od Moábu. [12] Odtud táhli dál a utábořili se v úvalu Zeredu. [13] Odtud táhli dál a utábořili se na druhé straně Arnónu, na poušti vycházející z emorejského území; Áron je totiž moábskou hranicí mezi Moábem a Emorejci. [14] Proto se říká v Knize Hospodinových bojů: "Přemohl Vahéba v bouři i úvaly, Arnón [15] a sráz úvalů, který spadá tam, co sídlí Ar, který se dotýká pomezí moábského." [16] Odtud táhli do Beéru. To je Beér (neboli Studna), kde řekl Hospodin Mojžíšovi: "Shromáždí lid a já jim dám vodu." [17] Tehdy zpíval Izrael tuto píseň: "Vytryskni, studnice! Zazpívejte o ní! [18] Studnici kopali velmožové, hloubili ji urození z lidu palcátem s svými holemi." A z pouště táhli do Matany, [19] z Matany do Nachalíelu, z Nachalíelu do Bamótu, [20] z Bamótu do údolí v poli Moábském při vrcholu Pisgy, který vyčnívá nad pustinou Ješímónem. [21] Izrael vyslal k emorejskému králi Síchonovi posly se vzkazem: [22] "Chtěl bych projít tvou zemí. Neodbočíme do polí ani do vinic a nebudeme pít vodu ze studní. Půjdeme Královskou cestou, dokud neprojdeme tvým územím." [23] Síchon však Izraeli svým územím projít nedovolil, ale shromáždil všechny svůj lid a vytáhl proti Izraeli na poušť. Dorazil do Jahsy a bojoval s Izraelem. [24] Izrael ho však pobil ostřím meče a obsadil jeho zemi od Arnónu po Jabok až k Amónovcům; hranice Amónovců byla totiž pevná. [25] Izrael zabral všechna tato města. Tak se Izrael usadil ve všech jeho vesnicích. [26] Chešbón byl totiž městem Síchona, krále emorejského. Ten bojoval proti někdejšímu moábskému králi a odňal z jeho rukou všechnu jeho zemi až k Arnónu. [27] Proto říkají průpovídkáři: "Vejděte do Chešbónu! Pěkně je vystavěno a opevněno Síchonovo město! [28] Avšak oheň vyšlehně z Chešbónu, plamen ze Síchonovy tvrze, pozře Ar Moábský, baaly posvátných návrší Arnónu. [29] Běda tobě, Moábe, jsi ztracen, lide Kemóšav! Učinil z jeho synů utečence, z jeho dcer zajatkyň Síchona, krále Emorejců. [30] Ale my jsme jim vrhli los. Zanikl Chešbón po Díbón, zpusťošili jsme jej po Nófách, tam u Médeby." [31] Tak se Izrael usadil v emorejské zemi. [32] Mojžíš pak poslal zvědy, aby prošli Jaezer. Dobyli jeho vesnice a podrobili se Emorejce, kteří tam byli. [33] Nato se obrátili a vystoupili cestou k Bášanu. Bášanský král Óg vytáhl se vším lidem k boji proti nim do Edref. [34] Hospodin však řekl Mojžíšovi: "Neboj se ho, neboť ho vydám do tvých rukou se vším jeho lidem i s jeho zemí. Naložíš s ním, jako jsi naložil se Síchonem, králem emorejským, sídlícím c Chešbónu." [35] A pobili ho i s jeho syny a všechny jeho lid, takže nikdo nevyvázl, a jeho zemi obsadili.

Nu kapitola 22.

[1] Izraelci táhli dál a utábořili se v Moábských pustinách v Zajordání naproti Jerichu. [2] Balák, syn Sipórův, viděl všechno, co učinil Izrael Emorejcem. [3] Moáb se velmi obával toho lidu, že je ho tak mnoho, Moáb měl z Izraelců hrůzu. [4] Proto řekl Moáb midjánským starším: "Teď toto společenství spase všechno kolem nás, jako spasá vůl zeleň na poli." Toho času byl Balák, syn Sipórův, moábským králem. [5] Ten vyslal posly k Bileámovi, synu Beórovu, do Petóru, který je nad Řekou, do země příslušníků jeho lidu, aby ho takto pozvali: "Hle, z Egypta vyšel lid a pokryl povrch země; usazuje se naproti mně. [6] Pojď nyní prosím a proklej mi tento lid, neboť je zdatnější nežli já. Snad ho pak porazím a vyženu ze země. Víím, že komu ty požehnáš, je požehnan, a koho ty prokleješ, je proklet." [7] Moábští a midjánští starší šli s odměnou pro věštcu v rukou. Přišli k Bileámovi a vyřídili mu Balákova slova. [8] Vybídl je: "Tuto noc přenocujte zde; dám vám odpověď, až ke mně promluví Hospodin." Moábští velmožové zůstali tedy u Bileáma. [9] Bůh přišel k Bileámovi a řekl: "Kdo jsou ti muži u tebe?" [10] Bileám odpověděl Bohu: "Poslal je ke mně moábský král Balák, syn Sipórův, se vzkazem: [11] 'Hle, z Egypta vyšel lid a pokryl povrch země. Pojď nyní a zatrať mi jej, snad ho v boji přemohu a vyženu ho.'" [12] Bůh však Bileámovi poručil: "Nepůjdeš s nimi a neprokleješ ten lid, neboť je požehnaný!" [13] Ráno Bileám vstal a řekl Balákovi velmožům: "Jděte do své země. Hospodin odmítl pustit mě s vámi." [14] Moábští velmožové se vydali na cestu, přišli k Balákovi a řekli: "Bileám odmítl s námi jít." [15] Balák tedy poslal znovu velmože, ve větším počtu a váženější než předchozí. [16] Přišli k Bileámovi a řekli mu: "Toto praví Balák, syn Sipórův: Nijak se nerozpakuj ke mně přijít. [17] Převeš tě poctím a učiním vše, co mi řekneš. Jen pojď a zatrať mi ten lid!" [18] Bileám však Balákovi velmožům odpověděl: "I kdyby mi Balák dal dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit rozkaz Hospodina, svého Boha, a učinit cokoli, ať malého nebo velkého. [19] Přesto prosím zůstaňte zde i této noci, ať zvlím, co bude Hospodin dále se mnou mluvit." [20] V noci přišel Bůh k Bileámovi a řekl mu: "Když ti muži tě přišli pozvat, jdi s nimi. Ale budeš dělat jenom to, co ti poručím." [21] Bileám tedy ráno vstal, osedlal svou oslici a jel s moábskými velmoži. [22] Vzplanul Bůh hněvem, že jede, a Hospodinův posel se mu postavil do cesty jako protivník. On pak jel na své oslici a byli s ním dva jeho mládenci. [23] Oslice spatřila Hospodinovu posla, jak stojí v cestě s taseným mečem v ruce, uhnula z cesty a šla polem. Bileám oslici bil, aby ji zase zavedl na cestu. [24] Tu se postavil Hospodinův posel na pěšinu mezi vinicemi, kde byly zídky z obou stran. [25] Oslice spatřila Hospodinovu posla, přitiskla se ke zdi, přitiskla ke zdi i Bileámovu nohu a on ji znovu bil. [26] Hospodinův posel opět přešel a postavil se v soutěsce, kde nebylo možno uhnout napravo ani nalevo. [27] Oslice spatřila Hospodinovu posla a klekla pod Bileámem. Bileám vzplanul hněvem a bil oslici holí. [28] Tu otevřel Hospodin oslici ústa a ona řekla Bileámovi: "Co jsem ti udělala, že mě již potřeš biješ?" [29] Bileám oslici odpověděl: "Protože si ze mne děláš blázný! Mít v ruce meč, byl bych tě už zabil." [30] Oslice Bileámovi odpověděla: "Což nejsem tvá oslice, na níž jezdiš odjakživa až do dneška? Udělala jsem ti někdy něco takového?" Řekl: "Ne." [31] I sňal Hospodin clonu z Bileámových očí a on spatřil Hospodinovu posla, jak stojí v cestě s taseným mečem v ruce. Poklonil se a padl na tvář. [32] Hospodinův posel mu řekl: "Proč jsi svou oslici už třikrát bil? Hle, to já jsem vyšel jako tvůj protivník, protože mám tu cestu za pochybenou. [33] Oslice mě spatřila a vyhnula se mi, teď už potřeš. Kdyby se mi nevyhnula, byl bych tě věru zabil a ji nechal naživu." [34] Bileám odvětil Hospodinovu poslu: "Zhřešil jsem. Nevěděl jsem, že ty ses mi postavil do cesty. Avšak jestliže se ti to nelíbí, vrátím se zpátky." [35] Hospodinův posel odpověděl Bileámovi: "Jdi s těmi muži, ale nebudeš mluvit nic než to, co já budu mluvit k tobě." Bileám tedy šel s Balákovi velmoži. [36] Sotva Balák uslyšel, že Bileám přichází, vyšel mu vstříc do moábského města, které leží při Arnónu na samých hranicích. [37] Balák řekl Bileámovi: "Copak jsem pro tebe neposílal naléhavě a nezval tě? Proč jsi ke mně nepřišel? Což tě nejsem s to náležitě uctít?" [38] Bileám odpověděl Balákovi: "Teď jsem k tobě přišel. Budu však vůbec s to něco promluvit? Budu moci mluvit jen to, co mi vloží do úst Bůh." [39] Pak šel Bileám s Balákem a přišli do Kirjat-chusótu. [40] Balák dal připravit k obětním hodům skot a brav a poslal pro Bileáma i pro velmože, kteří byli s ním. [41] Za jitra pak vzal Balák Bileáma a vyvedl ho na Baalova posvátná místa návrší. Odtamtud bylo vidět zadní voj lidu.

Nu kapitola 23.

[1] Bileám řekl Balákovi: "Vybuduj zde sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů." [2] Balák učinil, oč ho Bileám požádal. Pak Balák s Bileámem obětovali na každém oltáři býka a berana. [3] Bileám řekl Balákovi: "Postav se u své zápalné oběti a já půjdu, snad se Hospodin se mnou setká. Co mi ukáže, to ti oznámím." Potom odešel na holé návrší. [4] A Bůh se s Bileámem setkal. Ten mu řekl: "Připravil jsem sedm oltářů a obětoval jsem na každém oltáři býka a berana." [5] I vložil Hospodin Bileámovi do úst slovo a řekl: "Vrať se k Balákovi a mluv takto!" [6] Vrátil se tedy k němu a on stál u své zápalné oběti se všemi moábskými velmoži. [7] I pronesl svou průpověď: "Z Aramu přivedl mě Balák, z východních hor moábský král: Pojď mi proklít Jáкова, pojď zaklínat Izraele!" [8] Jak mám zatratit, když Bůh nezatrácuje? Jak mám zaklínat, když Hospodin nezaklíná? [9] Vidím ho z temene skal, z pahorků na něj hledím: Je to lid, který přebývá odděleně, nepočítá se mezi pronárody. [10] Kdo sečte prach Jákových, kdo spočítá byť jen čtvrtinu Izraele? Kéž umíu smrti lidí přímých, kéž je můj konec jako jeho!" [11] Tu se Balák na Bileáma osopil: "Cos mi to provedl? Vzal jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a ty jen žehnáš!" [12] On však odpověděl: "Což nemusím dbát toho, abych mluvil, co mi vkládá do úst Hospodin?" [13] Balák mu řekl: "Pojď prosím se mnou na jiné místo, odkud bys jej viděl. Uvidíš zase jen jeho zadní voj, neuvidíš jej celý. Zatratíš mi jej odtamtud." [14] Vzal ho na pole hlídek, na vrchol Pisgy; vybudoval sedm oltářů a obětoval na každém oltáři býka a berana. [15] Bileám řekl Balákovi: "Postav se zde u své zápalné oběti, já se pokusím setkat s Hospodinem tamto." [16] A Hospodin se setkal s Bileámem. Vložil mu do úst slovo a řekl: "Vrať se k Balákovi a mluv takto!" [17] Když k němu přišel, on stál u své zápalné oběti a s ním moábsští velmožové. Balák se ho tázal: "Co mluvil Hospodin?" [18] I pronesl svou odpověď: "Nuže, slyš, Baláku! Pozorně mi naslouchej, Sipórův synu! [19] Bůh není člověk, aby lhal, ani lidský syn, aby litoval. Zdali řekne, a neučiní, promluví, a nedodrží? [20] Hle, dostal jsem úkol žehnat. On dal požehnání a já to nezvrátím. [21] Nehledí na kouzla proti Jákovovi, nedbá těch, kdo přejí budu Izraeli. Hospodin, jeho Bůh, je s ním, hlaholí to v něm královským holdem. [22] Bůh, který jej vyvedl z Egypta, je mu jako rohy jednorozců. [23] Proti Jákovovi není zaklínadla, proti Izraeli není věšty. Od tohoto času bude hlásáno o Jákovovi, zvěstováno o Izraeli, co mu Bůh prokázal. [24] Jaký je to lid! Povstává jako lvice, zvedá se jako lev. Neulehne, dokud nezhltné úlovek, dokud nevypije krev skolených!" [25] Balák řekl Bileámovi: "Když jej nemůžeš zatratit, aspoň mu nežehnej!" [26] Ale Bileám odpověděl Balákovi: "Což jsem ti neřikal: Všechno, co bude mluvit Hospodin, vykonám?" [27] Balák řekl Bileámovi: "Pojď prosím, vezmu tě na jiné místo, snad bude mít Bůh za správné, abys mi jej zatratil odtamtud." [28] I vzal Balák Bileáma na vrchol Peóru, který ční nad pustinou Ješímónem. [29] Bileám řekl Balákovi: "Vybuduj zde sedm oltářů a přiveď mi sem sedm býků a sedm beranů." [30] Balák tedy učinil, co řekl Bileám, a obětoval na každém oltáři býka a berana.

Nu kapitola 24.

[1] Bileám viděl, že se Hospodinu líbí, aby Izraeli žehnal. Neuchýlil se tedy jako podvkrát předtím k zaklínadlům, nýbrž obrátil se tváří k poušti. [2] Když se Bileám rozhlédl, spatřil, jak Izrael táboří kmen vedle kmene. Tu se ho zmocnil Boží duch [3] a on pronesl svou průpověď: "Výrok Bileáma, syna Beórova, výrok muže jasnozřivého, [4] výrok toho, jenž slyší řeč Boží, jenž mívá vidění od Všemocného; když upadá do vytržení, má odkryté oči. [5] Jak skvělé jsou tvé stany, Jákože, tvé příbytky, Izraeli! [6] Rozprostírají se jako úvaly, jako zahrady nad řekou, jako vonné stromoví vysázené Hospodinem, jako cedry při vodách. [7] Z jeho věder se řinou vody, jeho símě je hojně zavlažováno, jeho král bude vyvýšen nad Agaga, jeho království bude povzneseno. [8] Bůh, který ho vyvedl z Egypta, je mu jako rohy jednorozců. Zhltné pronárody, své protivníky, rozhrýze jim kosti, protkne je svými šípy. [9] Stočil se a lehl jako lev, jak lvice. Donutí ho někdo, aby povstal? Kdo ti bude žehnat, buď požehnan, kdo tě bude proklínat, buď proklet." [10] Tu Balák vzplanul proti Bileámovi hněvem. Tleskl rukama a osopil se na Bileáma: "Povolal jsem tě, abys mé nepřátele zatratil, a ty jím jen žehnáš, dokonce již potřetí. [11] Tak si běž, odkud jsi přišel! Přislíbil jsem ti převelikou poctu, avšak Hospodin tě té pocty zbavil." [12] Bileám odvětil Balákovi: "Což jsem neřikal už tvým poslům, které jsi ke mně poslal: [13] I kdyby mi Balák dal svůj dům plný stříbra a zlata, nemohl bych přestoupit Hospodinův rozkaz a učinit z vlastní vůle něco dobrého nebo zlého. Budu mluvit, co řekne Hospodin! [14] A teď tedy jdu ke svému lidu. Ale ještě ti sdělím, co tento lid v budoucnu učiní tvému lidu." [15] I pronesl svou průpověď: "Výrok Bileáma, syna Beórova, výrok muže jasnozřivého, [16] výrok toho, jenž slyší řeč Boží, jenž má poznání od Nejvyššího, jež mívá vidění od Všemocného; když upadá do vytržení, má odkryté oči. [17] Vidím jej, ne však přítomného, hledím na něj, ne však zblízka. Vyjde hvězda z Jáкова, povstane žezlo z Izraele. Protkne spánky Moába, téměř všech Šetovců. [18] Bude podroben i Edóm, podroben bude Seír, Jákovovi nepřítel. Izrael si povede zdatně. [19] Panovat bude ten, jenž vzejde z Jáкова, a zahubí toho, kdo vyvázne z města." [20] Když uviděl Amáleka, pronesl svou průpověď: "Amálek je prvotina pronárodů, ale skončí v záhubě." [21] Když uviděl Kénijce, pronesl svou průpověď: "Tvé sídlo je mohutné, tvé hnízdo leží na skalisku, [22] stejně však přijde vničeč, Kajine, jen co tě Ašúr odvede do zajetí!" [23] Pak pronesl svou průpověď: "Běda! Kdo zůstane naživu, až to Bůh vykoná? [24] Loďstvo od ketejských břehů pokoří Ašúra, pokoří Ebera. Ale v záhubě skončí i ono." [25] Vydal se Bileám na cestu a vrátil se, odkud přišel. Rovněž Balák šel svou cestou.

Nu kapitola 25.

[1] Když Izrael pobýval v Šitímu, začal lid smilnit s Moábkami. [2] Zvaly totiž lid k obětním hodům svého božstva a lid hodoval a klaněl se jejich božstvu. [3] Tak se Izrael spřáhl s Baal-peórem. Proto Hospodin vzplanul proti Izraeli hněvem. [4] I řekl Hospodin Mojžíšovi: "Vezmi všechny představitele lidu a dej jim na slunci zpřerážet údy kvůli Hospodinu, ať se Hospodinův planoucí hněv odvrátí od Izraele." [5] Mojžíš tedy izraelským soudcům řekl: "Pobijte každý ze svých mužů ty, kdo se spřáhl s Baal-peórem." [6] I přišel jakýsi Izraelec a přivedl ke svým bratrům Midjánku před očima Mojžíše i celé pospolitosti Izraelců, právě když plakali u vchodu do stanu setkávání. [7] Když to spatřil Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, vystoupil zprostředku pospolitosti, vzal do ruky oštěp, [8] vešel za izraelským mužem do ženské části stanu a probodl je oba, izraelského muže i tu ženu až k jejím rodidlům. Tak byla mezi Izraelci pohroma zastavena. [9] Ale mrtvých při té pohromě bylo čtyřiařicet tisíc. [10] Nato promluvil Hospodin k Mojžíšovi: [11] "Pinchas, syn Eleazara, syna kněze Árona, odvrátil mé rozhořčení od Izraelců tím, že dal uprostřed nich průchod mé žárlivosti, takže jsem ve své žárlivosti s Izraelci neskoncoval. [12] Proto vyhlas: Hle, daruji mu svou smlouvu pokoje. [13] Ta bude pro něho i pro jeho potomstvo smlouvou trvalého kněžství za to, že horil pro svého Boha. Bude za Izraelce vykonávat smírčí obřady." [14] Jméno zabitého izraelského muže, který byl zabit spolu s Midjánkou, bylo Zimrí, syn Sálův; byl to předák jednoho rodu Šimeónova. [15] Jméno zabitých midjánských žen bylo Kozbí, dcera Súrova; ten byl kmenový náčelník jednoho rodu v Midjánsku. [16] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [17] "Napadni Midjance a pobijte. [18] Oni napadli vás svými nástrahami, které vám nastražili prostřednictvím Peóra a své sestry Kozbí, dcery midjánského náčelníka, zabitých v den pohromy, která vznikla kvůli Peórovi."

Nu kapitola 26.

[1] Po té pohromě řekl Hospodin Mojžíšovi a Eleazarovi, synu kněze Árona: [2] "Pořídte soupis celé pospolitosti Izraelců, od dvacetiletých výše podle otcovských rodů, všech, kteří jsou v Izraeli schopni vycházet do boje." [3] I promluvil k nim Mojžíš s knězem Eleazarem na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu [4] a pořídili soupis od dvacetiletých výše, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. Toto byli Izraelci, kteří vyšli z egyptské země. [5] Rúben, Izraelův prvorozený. Rúbenovci: Chanók a od něho chanócká čeleď, od Palúa palúská čeleď, [6] od Chesróna chesrónká čeleď, od Karmího karmíjská čeleď. [7] To jsou rúbenské čeledi; povolaných do služby z nich bylo čtyřicet tři tisíce sedm set třicet. - [8] Palúovci: Eliáb [9] a Eliábovi synové: Nemúel, Dátan a Abíram; to byl ten Dátan a Abíram, zástupci pospolitosti, kteří se vzepřeli proti Mojžíšovi a Áronovi spolu se skupinou Kórachovou, když se ona vzepřela proti Hospodinu. [10] Země otevřela svůj chřtán a pohltila je i Kóracha. Tehdy ta skupina zhynula a oheň pozřel dvě stě padesát mužů. Stali se výstražným znamením. [11] Kórachovi synové však nezemřeli. [12] Šimeónovci podle čeledí: od Nemúela nemúelská čeleď, od Jámina jáminská čeleď, od Jákina jákinská čeleď, [13] od Zeracha zerašská čeleď, od Šaula šaulská čeleď. [14] To jsou čeledi šimeónské; bylo jich dvacet dva tisíce dvě stě. [15] Gádovci podle čeledí: od Sefóna sefónská čeleď, od Chagiho chagijská čeleď, od Šúniho šunijská čeleď, [16] od Ozniho oznijská čeleď, od Eriho érijská čeleď, [17] od Aróda aródská čeleď, od Aréliho arélijská čeleď. [18] To jsou čeledi Gádovců s jejich povoláními do služby; těch bylo čtyřicet tisíc pět set. [19] Judovci synové byli též Er a Ónan; Er a Ónan však zemřeli v kenaanské zemi. [20] Judovci podle čeledí byli: od Šély šélská čeleď, od Peresa pereská čeleď, od Zeracha zerašská čeleď. [21] Peresovci byli: od Chesróna chesrónská čeleď, od Chamúla chamúlská čeleď. [22] To jsou čeledi Judovy s jejich povoláními do služby; těch bylo sedmdesát šest tisíc pět set. [23] Isacharovci podle čeledí: Tóla a od něho tólská čeleď, od Púvy púvská čeleď, [24] od Jašúba jašúbská čeleď, od Šimróna šimrónká čeleď. [25] To jsou čeledi Isacharovy s jejich povoláními do služby; těch bylo šedesát čtyři tisíce tři sta. [26] Zabulónovci podle čeledí: od Sereda seredská čeleď, od Elóna elónská čeleď, od Jachleela jachleelská čeleď. [27] To jsou čeledi zabulónské s jejich povoláními do služby; těch bylo šedesát tisíc pět set. [28] Josefovi synové podle čeledí: Manases a Efrajim. [29] Manasesovci: od Makíra makírská čeleď. Makír zplodil Gileáda; od Gileáda gileádská čeleď. [30] To jsou Gileádovci: Íezer a od něho íezerská čeleď, od Cheleka chelecká čeleď, [31] Asriel a od něho asrielská čeleď, Šekem a od něho šekemská čeleď, [32] Šemída a od něho šemídská čeleď, Chefer a od něho cheferská čeleď. [33] Selofchad, syn Cheferův, neměl syny, jenom dcery; jména Selofchadových dcer jsou: Malcha, Nóa, Chogla, Milka a Tirsa. [34] To jsou čeledi Manasesovy s jejich povoláními do služby; těch bylo padesát dva tisíce sedm set. [35] To jsou Efrajimovci podle čeledí: od Šútelacha šútelášská čeleď, od Bekera bekerská čeleď, od Tachana tachanská čeleď. [36] To jsou Šútelachovci: od Erána eránská čeleď. [37] To jsou čeledi Efrajimovců s jejich povoláními do služby; těch bylo třicet dva tisíce pět set. To jsou Josefovcí podle čeledí. [38] Benjamínovci podle čeledí: od Bely belská čeleď, od Ašbela ašbelská čeleď, od Achírama achíramská čeleď, [39] od Šéfúfama šúfamská čeleď, od Chúfama chúfamská čeleď. [40] Belovci byli: Ard a Naamán; od Arda ardská čeleď, od naamána naamánská čeleď. [41] To jsou Benjamínovci podle čeledí; povolaných do služby z nich bylo čtyřicet pět tisíc šest set. [42] Danovci podle čeledí: od Šúchama šúchamská čeleď. To jsou čeledi Danovy podle čeledí. [43] Všech šúchamských čeledí s jejich povoláními do služby bylo šedesát čtyři tisíce čtyři sta. [44] Ašerovci podle čeledí: od Jimny jimenská čeleď, od Jišvího jišvíjská čeleď, od Beríji berijská čeleď. [45] Od Beriovců také: od Chebera cheberská čeleď, od Malkéela malkielská čeleď. [46] Jméno Ašerovy dcery bylo Serach. [47] To jsou čeledi Ašerovců s jejich povoláními do služby; těch bylo padesát tři tisíce čtyři sta. [48] Neftalíovci podle čeledí: od Jachseela jachseelská čeleď, od Gúniho gúnijská čeleď, [49] od Jerera jeserská čeleď, od Šiléma šilémská čeleď. [50] To jsou čeledi Neftalíovy podle čeledí; povolaných do služby z nich bylo čtyřicet pět tisíc čtyři sta. [51] Toto byli Izraelci povolání do služby, celkem šest set jeden tisíc sedm set třicet. [52] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [53] "Těm bude rozdělena země v dědictví podle jmenného seznamu. [54] Většímu přidělíš větší dědictví, menšímu menší dědictví, každému bude dáno dědictví podle počtu povolaných do služby. [55] Země bude rozdělena losem; budou dědit podle jmen otcovských pokolení. [56] Dědictví ať je každému rozděleno losem, jak velikému, tak malému." [57] To jsou povolání do služby z pokolení Léviho podle čeledí: od Geršóna geršónská čeleď, od Kehata kehatská čeleď, od Merariho merarijská čeleď. [58] To jsou čeledi Léviho: čeleď libnijská, čeleď chebrónská, čeleď machlíjská, čeleď mušijská a čeleď kórachovská. Kehat zplodil Amráma. [59] Jméno Amrámovy ženy bylo Jókebed, dcera Léviho, která se narodila Lévimu v Egyptě. Porodila Amrámovi Árona a Mojžíše a jejich sestru Mirjam. [60] Áronovi se narodil Nádab, Abíhú, Eleazar a Ítamar. [61] Nádab a Abíhú však zemřeli, když přinesli cizí oheň před Hospodina. [62] Povolaných do služby, všech mužského pohlaví od jednoměsíčních výše, bylo dvacet tři tisíce. Nebyli připočtení mezi Izraelce, neboť jim mezi Izraelci nebylo dáno dědictví. [63] To byli ti, které povolal do služby Mojžíš s knězem Eleazarem při sčítání Izraelců na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu. [64] Nebyl mezi nimi nikdo z těch, kteří byli povoláni do služby tehdy, když Mojžíš s knězem Áronem sčítal Izraelce na Sínajské poušti. [65] Hospodin jim totiž řekl, že určitě zemřou na poušti. Nezbyl z nich žádný, jenom Káleb, syn Jefunův, a Jozue, syn Núnův.

Nu kapitola 27.

[1] Tehdy přistoupili dcery Selofchada, syna Manasesa z čeledi Manasesa, syna Josefova. Jména jeho dcer byla: Machla, Nóa, Chogla, Milka a Tirsa. [2] Postavily se před Mojžíše a před kněze Eleazara i před předáky a celou pospolitost ke vchodu do stanu setkávání a řekly: [3] "Náš otec zemřel na poušti, ale nebyl ve skupině těch, kdo se smluvili proti Hospodinu, ve skupině Kórachově; umřel za svůj hřích a neměl syny. [4] Proč má být vymazáno jméno našeho otce z jeho čeledi proto, že nemá syna? Dej nám trvalé vlastnictví mezi bratry našeho otce." [5] Mojžíš tedy předložil jejich právní záležitost Hospodinu. [6] Hospodin řekl Mojžíšovi: [7] "Selofchadovy dcery mluví o tom oprávněně. Přiděl jim dědičné trvalé vlastnictví mezi bratry jejich otce a převed' na ně dědictví po jejich otci. [8] Mluv k Izraelcům takto: Když někdo zemře a nemá syna, převedete dědictví po něm na jeho dceru. [9] Jestliže nemá ani dceru, dáte dědictví po něm jeho bratrům. [10] Jestliže nemá ani bratry, dáte dědictví po něm bratrům jeho otce. [11] Jestliže nejsou ani bratři po jeho otci, dáte dědictví po něm jeho nejbližšímu příbuznému z jeho čeledi; ten je obdrží." To se stalo pro Izraelce právním nařízením, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. [12] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Vystup na toto pohoří Abárim a pohlédni na zemi, kterou jsem dal Izraelcům. [13] Až ji uvidíš, budeš i ty připojen ke svému lidu, tak jako k němu byl připojen tvůj bratr Áron. [14] Vzepřeli jste se mému rozkazu na poušti Sinu, když se pospolitost pustila se mnou do sváru, místo abyste dosvědčili před jejich zraky při těch vodách mou svatost." To jsou kádešské Vody sváru na poušti Sinu. [15] Mojžíš promluvil k Hospodinu: [16] "Necht' Hospodin, Bůh duchů všech tvorů, ustanoví nad pospolitostí muže, [17] který by před nimi vycházel a vcházel a který by je vyváděl a přiváděl, aby Hospodinova pospolitost nebyla jako ovce bez pastýře." [18] I řekl Hospodin Mojžíšovi: "Vezmi k sobě Jozua, syna Núnova, muže, v němž je duch, a vlož na něho ruku. [19] Postavíš ho před kněze Eleazara i před celou pospolitost a dáš mu před jejich zraky pověření. [20] Předáš mu díl své velebnosti, aby ho celá pospolitost synů izraelských poslouchala. [21] Bude se stavět před kněze Eleazara a ten se bude pro něho Hospodina vyptávat na rozhodnutí pomocí urímu. Na jeho rozkaz budou vycházet a na jeho rozkaz budou vycházet na jeho rozkaz budou vcházet, on a s ním všichni Izraelci, tedy celá pospolitost." [22] Mojžíš učinil, co mu Hospodin přikázal. Vzal Jozua a postavil ho před kněze Eleazara i před celou pospolitost, [23] vložil na něho ruce a dal mu pověření, jak o tom mluvil Hospodin skrze Mojžíše.

Nu kapitola 28.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Přikaz Izraelcům a řekni jim: Dbejte na to, abyste mi ve stanovený čas přinášeli darem můj pokrm jako ohnivou oběť, libou vůni pro mne. [3] Řekněte jim: Toto bude ohnivá oběť, kterou budete přinášet Hospodinu: denně dva roční beránky bez vady jako každodenní zápalnou oběť. [4] Jednoho beránka připravíš ráno a druhého navečer. [5] K tomu jako oběť přidavnou desetinu éfy bílé mouky zadělané čtvrtinou hínu odkapaného oleje. [6] Taková každodenní zápalná oběť byla připravena v libou vůni na hoře Sínaji. To bude ohnivá oběť pro Hospodina. [7] Příslušná úlitba k tomu bude čtvrtina hínu na jednoho beránka; úlitba opojného nápoje se pro Hospodina vykoná ve svatyni. [8] Navečer připravíš druhého beránka, připravíš ho stejně jako ráno s obětí přidavnou a příslušnou úlitbou. To bude ohnivá oběť, libá vůně pro Hospodina. [9] V den odpočinku budete obětovat dva roční beránky bez vady a jako oběť přidavnou dvě desetiny bílé mouky zadělané olejem i příslušnou úlitbu. [10] To bude pravidelná zápalná oběť pro den odpočinku, kromě každodenní zápalné oběti a příslušné úlitby. [11] Na počátku vašich měsíců budete přinášet jako zápalnou oběť Hospodinu dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránek bez vady, [12] jako oběť přidavnou tři desetiny bílé mouky zadělané olejem na každého býčka, dvě desetiny bílé mouky zadělané olejem jako oběť přidavnou na každého berana [13] a po desetině bílé mouky zadělané olejem jako oběť přidavnou na každého beránka. Zápalná oběť bude připravena v libou vůni jako ohnivá oběť pro Hospodina. [14] Příslušná úlitba bude polovina hínu vína na býčka, třetina hínu na berana a čtvrtina hínu vína na beránka. To bude zápalná oběť o novoluní, po všechny měsíce v roce. [15] Mimo každodenní zápalnou oběť a příslušnou úlitbu bude Hospodinu také připraven jeden kozel v oběť za hřích. [16] V prvním měsíci čtrnáctého dne toho měsíce, bude Hospodinův hod beránka. [17] Patnáctého dne toho měsíce bude slavnost; po sedm dní se budou jíst nekvašené chleby. [18] Prvního dne bude bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. [19] Jako ohnivou oběť přinesete Hospodinu v oběť zápalnou dva mladé býčky, jednoho berana a sedm ročních beránek; budou bez vady. [20] Připravíte též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana, [21] a na každého beránka z těch sedmi připravíš po desetině. [22] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířčích obřadů za sebe. [23] To vše budete připravovat kromě jitřní zápalné oběti, která patří ke každodenní oběti zápalné. [24] Budete to připravovat denně po sedm dní jako pokrm ohnivě oběti v libou vůni pro Hospodina, a to kromě každodenní oběti zápalné a příslušné úlitby. [25] Sedmého dne pak budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. [26] V den prvních snopků, když o svátcích týdnů budete přinášet Hospodinu novou oběť přidavnou, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. [27] Přinesete jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina dva mladé býčky, jednoho berana, sedm ročních beránek, [28] a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka, dvě desetiny na každého berana [29] a po desetině na každého beránka z těch sedmi. [30] Dále jednoho kozla k vykonání smířčích obřadů za sebe. [31] To připravíte kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné; budou bez vady. Přinesete též příslušné úlitby.

Nu kapitola 29.

[1] Sedmého měsíce, prvního dne toho měsíce, budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. Bude to pro vás den troubení. [2] Připravíte jako oběť zápalnou v libou vůni pro Hospodina jednoho mladého býčka, jednoho berana, sedm ročních beránek bez vady [3] a jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na berana [4] a jednu desetinu na každého beránka z těch sedmi. [5] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích k vykonání smířčích obřadů za sebe. [6] To kromě novoluní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitb, jak jsou určeny. To bude ohnivá oběť v libou vůni pro Hospodina. [7] Desátého dne toho sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění a budete se pokořovat. Nebudete vykonávat žádnou práci. [8] Přinesete jako oběť zápalnou pro Hospodina v libou vůni jednoho mladého býčka, jednoho berana a sedm ročních beránek; budou bez vady. [9] Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na býčka, dvě desetiny na každého berana [10] a po desetině na každého beránka z těch sedmi. [11] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě smířčí oběti za hřích a každodenní oběti za příslušné oběti přidavné i úlitb. [12] Patnáctého dne sedmého měsíce budete mít bohoslužebné shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci, ale po sedm dní budete slavit slavnost Hospodinu. [13] Přineste jako zápalnou oběť oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina, třináct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek; budou bez vady. [14] Též jako příslušnou oběť přidavnou bílou mouku zadělanou olejem, tři desetiny na každého býčka z těch třinácti, dvě desetiny na každého berana z obou [15] a po desetině na každého beránka z těch čtrnácti. [16] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné, příslušné oběti přidavné a úlitby. [17] Druhého dne dvanáct mladých býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [18] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [19] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitb. [20] Třetího dne jedenáct býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [21] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [22] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. [23] Čtvrtého dne deset býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [24] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [25] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. [26] Pátého dne devět býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [27] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [28] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. [29] Šestáho dne osm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [30] též příslušnou oběť přidavnou a úlitbu podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [31] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitb. [32] Sedmého dne sedm býčků, dva berany a čtrnáct ročních beránek bez vady, [33] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby podle počtu býčků, beranů a beránek, jak je určeno. [34] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. [35] Osmého dne budete mít slavnostní shromáždění. Nebudete vykonávat žádnou všední práci. [36] Jako zápalnou oběť přenesete oběť ohnivou, libou vůni pro Hospodina: jednoho býčka, jednoho berana a sedm ročních beránek bez vady, [37] též příslušnou oběť přidavnou a úlitby na býčka, na berana a na beránky podle jejich počtu, jak je určeno. [38] Dále jednoho kozla jako oběť za hřích, kromě každodenní oběti zápalné a příslušné oběti přidavné i úlitby. [39] To budete konat pro Hospodina v časech vám stanovených, kromě svých slibů a dobrovolných darů při vašich obětech zápalných i přidavných, při úlitbách a obětech pokojných."

Nu kapitola 30.

[1] Mojžíš řekl Izraelcům všechno, jak mu Hospodin přikázal. [2] Mojžíš promluvil k představitelům pokolení Izraelců: "Hospodin přikázal tuto věc: [3] Když učiní slib Hospodinu muž nebo složí přísahu, že na sebe vezme nějaký závazek, nezruší své slovo. Splní vše, co vlastními ústy pronesl. [4] Když učiní slib Hospodinu žena a zaváže se k něčemu v otcovském domě ve svém dívčím věku [5] a její otec uslyší její slib a závazek, který na sebe vzala, a bude k tomu mlčet, tedy budou všechny její sliby platit, i každý závazek, který na sebe vzala, a bude k tomu mlčet, tedy budou všechny její sliby platit, i každý závazek, který na sebe vzala, a její otec uslyší její slib a závazek, který na sebe vzala, a bude k tomu mlčet, tedy budou všechny její sliby platit, i každý závazek, který na sebe vzala, a bude k tomu mlčet, tedy budou všechny její sliby platit, i každý závazek, který na sebe vzala, [5] bude platný. bude platný. [6] Jestliže však jí otec zabrání toho dne, kdy to uslyší, nebudou platit žádné její sliby a závazky, které na sebe vzala. Hospodin jí odpustí, protože jí v tom otec zabránil. [7] Jestliže se vdá a bude jí vázal slib, nebo se o své újmě vlastními ústy k něčemu zavázala [8] a její muž o tom uslyší a bude k tomu mlčet toho dne, kdy se o tom doslechne, budou její sliby platit, i závazek, který na sebe vzala, bude platný. [9] Jestliže však jí zabrání její muž toho dne, kdy to uslyší, a zruší její slib, který jí váže, i to, k čemu se o své újmě vlastními ústy zavázala, Hospodin jí odpustí. [10] Slib vdovy a zapuzené ženy, každý závazek, který na sebe vzala, bude pro ni platit. [11] Jestliže něco slíbila nebo se k něčemu přísazně zavázala žena v domě svého muže [12] a její muž to slyšel a mlčel k tomu a nezabránil jí, budou platit všechny její sliby, i každý závazek, který na sebe vzala, bude platný. [13] Jestliže je však její muž toho dne, kdy je slyšel, výslovně zrušil, tedy vše, co pronesla svými rty jako svůj slib nebo závazek, který na sebe vzala, pozbývá platnosti. Její muž je zrušil a Hospodin jí odpustí. [14] Každý slib i každý přísazný závazek, že se bude pokořovat, její muž buď nechá platit nebo jej zruší. [15] Jestliže však její muž před ní trvale mlčí den ze dne, nechává platit všechny její sliby nebo všechny závazky, které jí zavazují; učinil je platnými tím, že před ní mlčel toho dne, kdy je slyšel. [16] Jestliže je však výslovně zruší teprve později, než je slyšel, ponese následky její nepravosti on." [17] To jsou nařízení, která přikázal Hospodin Mojžíšovi pro vztah mezi mužem a jeho ženou, mezi otcem a jeho dcerou a dívčím věku, dokud je v otcovském domě.

Nu kapitola 31.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Vykonaš za syny Izraele pomstu na Midjáncích a pak budeš připojen ke svému lidu." [3] Mojžíš tedy promluvil k lidu: "Vyzbrojte své muže k boji, aby se vrhli na Midjána a vykonali na Midjánu Hospodinovu pomstu. [4] Pošlete do boje z každého izraelského pokolení po tisíce mužích." [5] I dodali z izraelských šiků vždy tisíc mužů na pokolení, celkem to bylo dvanáct tisíc vyzbrojených k boji. [6] Mojžíš je poslal do boje po tisíce na pokolení a s nimi Pinchasa, syna kněze Eleazara, se svatou zbrojí a válečnými trubkami. [7] Vypravili se do boje proti Midjánu, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi, a pobili všechny muže. [8] Zabili také midjánské krále Eviho, Rekema, Súra, Chúra a Rebaa, pět midjánských králů, mimo ostatní skolené. I Bileáma, syna Beórova, zabili mečem. [9] Midjánské ženy a jejich děti však Izraelci zajali a všechn jejich dobytek, všechna stáda a veškeré bohatství uloupili. [10] Všechna jejich města, ve kterých sídlili, i všechna jejich hradiště vypálili. [11] Pak vzali všechnu kořist i všechn lup, lidí i dobytek, [12] a přivedli zajatce i lup a kořist před Mojžíše a kněze Eleazara i před pospolitost Izraelců do tábora na Moábských pouštinách u Jordánu naproti Jerichu. [13] Mojžíš a kněz Eleazar i všichni předáci pospolitosti jim vyšli vstříc ven z tábora. [14] Mojžíš se však rozlítil na vůdce vojska, na velitele nad tisíci a nad sty, přicházející z vojenské výpravy. [15] Vytkl jim: "Cože jste nechali naživu všechny ženy? [16] Právě ony daly Izraelcům podmět k věrolomnosti vůči Hospodinu ve věci Peórově podle slov Bileámových, takže na pospolitost Hospodinovu dolehla pohroma. [17] Nyní zabijte z dětí všechny mužského pohlaví i každou ženu, která poznala muže a obcovala s ním. [18] Všechny děti ženského pohlaví a ženy, jež nepoznaly muže a neobcovaly s ním nechte naživu pro sebe. [19] A vy se utábořte na sedm dní venku za táborem. Každý, kdo někoho zabíjí, i každý, kdo se dotkl skoleného, bude se očišťovat od hříchu třetího a sedmého dne, jak vy, tak vaši zajatci. [20] Očistíte od hříchu i každé roucho a každou koženou nádobu, každý výrobek z kozích kůží i všechno dřevěné nářadí." [21] Kněz Eleazar řekl bojovníkům, kteří se účastnili bitvy: "Toto je nařízení zákona, který vydal Hospodin Mojžíšovi: [22] Zlato, stříbro, měď, železo, cín a olovo, [23] vše, co snese oheň, přepálíte ohněm a bude to čisté; musí se to však očistit od hříchu také čistou vodou. Všechno, co nesnese oheň, properete vodou. [24] Sedmého dne si vyperete roucha a budete čisti. Potom vstoupíte do tábora." [25] Hospodin řekl Mojžíšovi: [26] "Ty s knězem Eleazarem a s představiteli rodů pospolitosti pořídíš soupis lupu, jak zajatých lidí, tak dobytka. [27] Lup rozdělíš na polovinu mezi válečníky, kteří se účastnili boje a ostatní pospolitost. [28] Od bojovníků, kteří se účastnili boje, oddělíš dávkou pro Hospodina po jednom z pěti set, jak z lidí, tak i skotu, oslů, ovcí a koz. [29] Vezmete je z jejich poloviny a dáš je knězi Eleazarovi jako Hospodinovu oběť pozdvihování. [30] Z poloviny patřící Izraelcům vezmeš po jednom ukořistěném z padesáti, jak z lidí, tak ze skotu, oslů, ovcí a koz a ze všeho dobytka, a dáš je lévijcům, držícím stráž u Hospodinova příbytku." [31] Mojžíš a kněz Eleazar vykonali, co Hospodin přikázal Mojžíšovi. [32] Z lupu naloupeného válečným lidem zbývalo: ovcí a koz šest set sedmdesát pět tisíc, [33] skotu sedmdesát dva tisíce kusů, [34] oslů šedesát jeden tisíc; [35] lidských duší, totiž žen, které nepoznaly muže a neobcovaly s ním, bylo celkem třicet dva tisíce. [36] Polovina tvořící podíl těch, kdo se účastnili boje, činila tři sta třicet sedm tisíc pět set kusů. [37] Dávka z ovcí a koz pro Hospodina činila šest set sedmdesát pět kusů. [38] Skotu bylo třicet šest tisíc kusů a dávka pro Hospodina dvaasedmdesát kusů. [39] Oslů bylo třicet tisíc pět set a dávka pro Hospodina jedenašedesát kusů. [40] Lidských duší bylo šestnáct tisíc a dávka pro Hospodina dvaatřicet osob. [41] Mojžíš tedy dal knězi Eleazarovi tuto dávkou jako Hospodinovu oběť pozdvihování, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [42] Z poloviny patřící Izraelcům, kterou oddělil Mojžíš od poloviny pro účastníky tažení - [43] a byla to polovina patřící pospolitosti, totiž ovcí a koz tři sta třicet sedm tisíc pět set, [44] skotu třicet šest tisíc kusů, [45] oslů třicet tisíc pět set, [46] lidských duší šestnáct tisíc - [47] tedy z této poloviny patřící Izraelcům vzal Mojžíš po jednom ukořistěném z padesáti, jak z lidí, tak z dobytka, a dal je lévijcům, držícím stráž u Hospodinova příbytku, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. [48] Tu přistoupili k Mojžíšovi vůdcové vojenských útvarů, velitelé nad tisíci a nad sty, [49] a řekli mu: "Tvoji služebníci pořídili soupis bojovníků, kterým veleli, a nechybí ani jeden z nás. [50] Každý přinášíme Hospodinu jako dar, co kdo našel, zlaté předměty, spony a náramky, pečetní prsteny, náušnice a přívěsky, abychom za sebe vykonali před Hospodinem smířící obřady." [51] I přijal Mojžíš a kněz Eleazar od nich to zlato, vesměs umně zpracované. [52] Všeho zlata věnovaného na oběť pozdvihování, jež odevzdali Hospodinu, bylo šestnáct tisíc sedm set padesát šekelů, totiž od velitelů nad tisíci a nad sty. [53] Z mužstva loupil každý pro sebe. [54] Přijal tedy Mojžíš a kněz Eleazar to zlato od velitelů nad tisíci a nad sty a vnesli je do stanu setkávání, aby připomínalo před Hospodinem syny Izraele.

Nu kapitola 32.

[1] Rúbenovci a Gádovci měli převeliké množství stád. Když spatřili jaezerskou a gileádskou zemi, shledali, že to je vhodné místo pro stáda. [2] Gádovci a Rúbenovci tedy přišli a řekli Mojžíšovi, knězi Eleazarovi a předákům pospolitosti: [3] "Atarót, Díbón, Jazer, Nimra, Chešbón, Eleále, Sebám, Nebó a Beón, [4] země, kterou Hospodin před izraelskou pospolitostí porazil, je zemí vhodnou pro stáda. A tvoji služebníci mají stáda." [5] A

dodali: "Jestliže jsme u tebe našli přizeň, nechť je tvým služebníkům přidělena do vlastnictví tato země. Nevod' nás přes Jordán." [6] Mojžíš Gádovcům a Rúbenovcům vytkl: "Což vaši bratři půjdou do boje a vy si zůstanete tady? [7] Proč berete Izraelcům odvahu přejít do země, kterou jim dal Hospodin? [8] Zrovna tak se zachovali vaši otcové, když jsem je poslal z Kádeš-barneje, aby zhlédli zemi. [9] Došli až k úvalu Eškólu a zhlédli zemi, ale Izraelcům vzali odvahu, takže nechtěli vejít do země, kterou jim dal Hospodin. [10] Onoho dne vzplanul Hospodin hněvem a zapřisáhl se: [11] Muži ve věku od dvaceti let výše, kteří vyšli z Egypta, neuvidí zemi, kterou jsem přísahou zaslíbil Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, protože se mi cele neodдали, [12] kromě Kenazejce Káleba, syna Jefunova, a Jozua, syna Núnova; ti se totiž cele oddali Hospodinu. [13] Tehdy vzplanul Hospodin proti Izraeli hněvem a čtyřicet let jim dal bloudit po poušti, dokud nezaniklo celé to pokolení, které se dopouštělo toho, co je zlé v Hospodinových očích. [14] A teď jste nastoupili vy na místo svých otců, zplodenci hříšných lidí, abyste ještě stupňovali Hospodinův hněv planoucí proti Izraeli. [15] Když se od něho odvrátíte, nechá Izraele na poušti ještě déle. Tak uvedete na všechn tento lid zkázu." [16] Přistoupili k němu a prohlásili: "Vystavíme zde ohrady pro svá stáda a města pro své děti. [17] My však potáhneme ve zbroji v čele Izraelců, dokud je nevedeme na jejich místo. Naše děti zatím zůstanou v městech opevněných proti obyvatelům této země. [18] Nenavrátíme se do svých domovů, dokud se všichni Izraelci neujmou svého dědictví. [19] Nebudeme požadovat dědictví na této straně Jordánu k východu." [20] Mojžíš jim odpověděl: "Jestliže dodržíte toto slovo, vyzbrojíte se před Hospodinem do boje [21] a všichni ve zbroji přejdete před Hospodinem Jordán, potom až on vyžene své nepřátele [22] a země bude před Hospodinem podmaněna, vrátí se a budete bez viny u Hospodina i u Izraele. Pak bude tato země vašim vlastnictvím před Hospodinem. [23] Nezachováte-li se však takto, prohrěšte se proti Hospodinu. Vězte, že se vám váš hřích vymstí. [24] Vystavějte si města pro své děti a ohrady pro své ovce a dodržte, co jste slíbili." [25] Gádovci a Rúbenovci Mojžíšovi odpověděli: "Tvoji služebníci učiní, jak náš pán přikazuje. [26] Naše děti, ženy, stáda a všechn dobytek budou zde v gileádských městech. [27] Ale tvoji služebníci přejdou Jordán, všichni vojensky vyzbrojeni před Hospodinem, aby bojovali, jak praví náš pán." [28] I vydal Mojžíš o nich rozkaz knězi Eleazarovi a Jozuovi, synu Núnovu, i představitelům otcovských rodů pokolení Izraelců. [29] Řekl jim: "Přeskočí-li Gádovci a Rúbenovci s vámi Jordán, všichni ve zbroji, aby bojovali před Hospodinem, a země bude před vámi podmaněna, dáte jim do vlastnictví zemi gileádskou. [30] Nepřekročí-li vej však s vámi ve zbroji, ať mají vlastnictví mezi vámi v zemi kenaanské." [31] Gádovci a Rúbenovci odpověděli: "Učiníme, jak promluvil k tvým služebníkům Hospodin. [32] Ano, přejdeme ve zbroji před Hospodinem do země kenaanské, aby nám zůstalo ve vlastnictví naše dědictví v Zajordání." [33] Mojžíš jim tedy dal, totiž Gádovcům, Rúbenovcům a polovině kmene Manasesa, syna Josefova, království emorejského krále Óga, celou tu zemi, její města s přilehlým územím, všechna města té země kolem. [34] Gádovci pak znovu vystavěli Dibón, Atarót a Aróer, [35] Atarót-šófan, Jazer a Jogbehu, [36] Bét-nimru a Bét-háran, opevněná města a ohrady pro ovce. [37] Rúbenovci znovu vystavěli Chešbón, Eleále a Kirjátajim, [38] Nebó a Baal-meón, jímž změnili jména, a Sibmu; městům, jež vystavěli, dali jména. [39] Synové Makíra, syna Manasesova, táhli do Gileádu a dobyli jej. Podrobili si Emorejce, kteří v něm sídlili. [40] Mojžíš dal Gileád Makírovi, synu Manasesovu, a ten se tam usadil. [41] Zatím Jair, syn Manasesův, dobyl na svém tažení jejich vesnice a nazval je vesnicemi Jairovy. [42] A Nóbach dobyl na svém tažení Kenat i jeho osady a nazval je svým jménem Nóbach.

Nu kapitola 33.

[1] Toto byla stanoviště Izraelců, když vytáhli z egyptské země po oddílech pod vedením Mojžíše a Árona. [2] Na Hospodinův rozkaz sepsal Mojžíš místa, odkud vycházeli, podle jejich stanovišť. Toto byla jejich stanoviště podle výchozích bodů: [3] V prvním měsíci, patnáctého dne prvního měsíce, vytáhli z Ramesesu. Druhého dne po hodu beránka vyšli Izraelci navzdory všemu před očima celého Egypta, [4] Zatímco Egyptané pohřbívali ty, které mezi nimi Hospodin pobil, všechny prvorozence. Hospodin totiž vykonal soudy nad jejich božstvy. [5] Izraelci tedy vytáhli z Ramesesu a utábořili se v Sukótu. [6] Vytáhli se Sukótu a utábořili se v Étamu, který je na okraji pouště. [7] Vytáhli z Étamu, obrátili se zpět k Pí-chirótu, který leží naproti Baal-sefónu, a utábořili se před Migdólem. [8] Vytáhli z Pené-chirótu a prošli prostředkem moře na poušť. Vykonalí třídenní pochod pouští Étamem a utábořili se v Maře. [9] Vytáhli z Mary a přišli do Élimu. V Élimu bylo dvanáct pramenů a sedmdesát palem; tam se utábořili. [10] Vytáhli z Élimu a utábořili se u Rákosového moře. [11] Vytáhli od Rákosového moře a utábořili se na Sínské poušti. [12] Vytáhli se Sínské pouště a utábořili se v Dofce. [13] Vytáhli z Dofky a utábořili se v Alúši. [14] Vytáhli z Dofky a utábořili se v Refidímu; tam nebyla vody, aby se lid mohl napít. [15] Vytáhli z Refidímu a utábořili se na Sínajské pušti. [16] Vytáhli ze Sínajské pouště a utábořili se v Kibrót-taavě. [17] Vytáhli z Kibrót-taavy a utábořili se v Chaserótu. [18] Vytáhli z Chaseródu a utábořili se v Ritmě. [19] Vytáhli z Ritmy a utábořili se v Rimón-peresu. [20] Vytáhli z Rimón-peresu a utábořili se v Libně. [21] Vytáhli z Libny a utábořili se v Rise. [22] Vytáhli z Risy a utábořili se v Kehelatě. [23] Vytáhli z Kehelaty a utábořili se na hoře Šeferu. [24] Vytáhli od hory Šeferu a utábořili se v Charadě. [25] Vytáhli z Charady a utábořili se v Makhelótu. [26] Vytáhli z Makhelótu a utábořili se v Tachatu. [27] Vytáhli z Tachatu a utábořili se v Terachu. [28] Vytáhli z Terachu a utábořili se v Mitce. [29] Vytáhli z Mitky a utábořili se v Chašmóně. [30] Vytáhli z Chašmóny a utábořili se v Moserótu. [31] Vytáhli z Moserótu a utábořili se v Bené-jaakánu. [32] Vytáhli z Bené-jaakánu a utábořili se v Chór-gidgádu. [33] Vytáhli z Chór-gidgádu a utábořili se v Jotbatě. [34] Vytáhli z Jotbaty a utábořili se v Abróně. [35] Vytáhli z Abróny a utábořili se v Esjón-geberu. [36] Vytáhli z Esjón-geberu a utábořili se na poušti Sinu; to je Kádeš. [37] Vytáhli z Kádeše a utábořili se na hoře Hóru na okraji Edómské pouště. [38] Tehdy na Hospodinův rozkaz vystoupil kněz Áron na horu Hór a zemřel tam čtyřicátého roku po vyjití Izraelců z egyptské země, pátého měsíce, prvního dne toho měsíce. [39] Áronovi bylo sto třidvacet let, když na hoře Hóru zemřel. [40] Tu uslyšel Kenaanec, aradský král, který sídlil v Negebu v kenaanské zemi, že přicházejí Izraelci. [41] Vytáhli od hory Hóru a utábořili se v Salmóně. [42] Vytáhli ze Salmóny a utábořili se ve Funónu. [43] Vytáhli z Funónu a utábořili se v Obótu. [44] Vytáhli z Obótu a utábořili se v Ijé-abarímu na moábském území. [45] Vytáhli z Ijimu a utábořili se v Dibón-gádu. [46] Vytáhli z Dibón-gádu a utábořili se v Almón-diblátajimu. [47] Vytáhli z Almón-diblátajimu a utábořili se v horách Abarímských proti Nebó. [48] Vytáhli z hor Abarímských a utábořili se na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu. [49] Tábořili u Jordánu od Bét-ješimótu až k Ábel-šitimu na Moábských pustinách. [50] Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu: [51] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přejdete Jordán do kenaanské země, [52] vyženete před sebou obyvatele té země a zničíte všechny jejich modlářské výtvoři. Zničíte všechny jejich lité modly a popleníte všechna jejich posvátná návrší. [53] Podrobíte si tu zemi a usadíte se v ní. Tu zemi jsem dal vám, abyste ji obsadili. [54] Rozdělíte si zemi losem jako dědictví mezi své čeledi; větší dáte větší dědictví a menší dáte menší dědictví. Kam komu padne los, to bude jeho. Rozdělíte ji v dědictví svým otcovským pokolením. [55] Nevyženete-li však obyvatele té země před sebou, tedy ti, které z nich zanecháte, budou vám trnem v očích a bodcem v boku, budou vás sužovat v té zemi, ve které se usadíte. [56] A jak jsem zamýšlel učinit jim, učiním vám."

Nu kapitola 34.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [2] "Přikaz Izraelcům a řekni jim: Přijďte do kenaanské země, do té země, která vám připadne do dědictví, do

kenaanské země vymezené těmito hranicemi: [3] Jižní okraj vaší země povede od pouště Sinu podél Edómu. Na východě povede vaše jižní hranice od konce Solného moře, [4] potom se vaše hranice stočí od jihu ke Svahu štírů, bude pokračovat s Sinu a na jihu bude vybíhat ke Kádeš-barneji, potáhne se na Chasar-adár a bude pokračovat k Asmónu. [5] Pak se hranice stočí od Asmónu k Egyptskému potoku a bude vybíhat k moři. [6] Vaší západní hranicí bude Velké moře s pobřežním územím; to bude vaše západní hranice. [7] Toto pak bude vaše severní hranice: od Velkého moře si vyznašíte jako mezník horu Hór. [8] Od hory Hóru si vyznačíte hranici až k cestě do Chamátu a hranice bude vybíhat k Sedadu. [9] Hranice pak povede k Zifrónu a bude vybíhat k Chasar-émanu. To bude vaše severní hranice. [10] Východní hranici se vyměříte od Chasar-émanu k Šefámu, [11] poté sestoupí hranice od Šefámu k Riblé na východ od Ajimu, pak sestupuje, až narazí na východní svah při Kineretském moři. [12] Dál sestoupí hranice k Jordánu a bude vybíhat s Solnému moři. To bude vaše země, vymezená hranicemi kolem dokola. [13] Mojžíš tedy vydal Izraelcům takovýto rozkaz: "Toto jsou země, kterou dostanete losem do dědictví. Hospodin přikázal dát ji devíti a půl pokolením. [14] Pokolení Rúbenovců a pokolení Gádovců již přijala svá dědictví pro svoje otcovské rody; i polovina pokolení Manasesova přijala dědictví. [15] Dvě a půl pokolení přijala svá dědictví v Zajordání, na východ od Jericha, k východu slunce." [16] Hospodin promluvil k Mojžíšovi: [17] "Toto jsou jména mužů, kteří za vás převezmou zemi do dědictví: kněz Eleazar a Jozue, syn Núnův. [18] K převzetí země do dědictví přiberete po jednom předáku z každého pokolení. [19] Toto jsou jména těch mužů: za Judovo pokolení Káleb, syn Jefunův, [20] za pokolení Šimeónovců Šemuel, syn Amihúdův, [21] za Benjamínovo pokolení Elídad, syn Kislónův, [22] za pokolení Danovců předák Bukí, syn Joglíův, [23] za Josefovců z pokolení Manasesovců předák Chaníel, syn Efódův, [24] z pokolení Efraimovců předák Kemúel, syn Šiftánův, [25] za pokolení Zabulónovců předák Elísafan, syn Parnakův, [26] za pokolení Isacharovců předák Paltiel, syn Azanův, [27] za pokolení Ašerovců předák Achihúd, syn Šelomíův, [28] za pokolení Neftalíovců předák Pedahél, syn Amihúdův." [29] To jsou ti, kterým přikázal Hospodin, aby Izraelcům přidělili dědictví v kenaanské zemi.

Nu kapitola 35.

[1] Hospodin promluvil k Mojžíšovi na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu: [2] "Vydej rozkaz Izraelcům, aby ze svého dědičného vlastnictví dali lévícům města k obyvatelům; též okolní pastviny náležejícím k městům dáte lévícům. [3] Budou tak mít pro sebe města k bydlení a jejich pastviny pro svůj dobytek, který je jejich jménem, i pro všechno své zvířectvo. [4] Městské pastviny, jež dáte lévícům, budou sahat od městské zdi do vzdálenosti jednoho tisíce loket dokola. [5] Naměříte tedy vně za městem dva tisíce loket jako východní okraj, dva tisíce loket jako jižní okraj, dva tisíce loket jako západní okraj a dva tisíce loket jako severní okraj, takže město bude uprostřed. To budou mít za městské pastviny. [6] Z měst, jež dáte lévícům, bude šest měst útočištných, jež určíte k tomu, aby se tam mohl utéci ten, kdo zabil; k nim přidáte dalších dvaadvacet měst. [7] Všech měst, jež dáte lévícům, bude čtyřicet osm, i s pastvinami. [8] Až budete z vlastnictví Izraelců dávat města, dáte více od těch, kdo mají víc, a méně od těch, kdo mají míň; každý dá lévícům ze svých měst podle míry svého dědictví, kterého se mu dostalo." [9] Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: [10] "Mluv k Izraelcům a řekni jim: Až přejdete Jordán do kenaanské země, [11] vyberete si města, která budete mít za města útočištná. Tam se uteče ten, kdo zabil, pokud by někoho zabil neúmyslně. [12] Ta města vám budou útočištěm před mstitelem, tak aby ten, kdo zabil, nemusel zemřít, dokud nebude stát na soudu před pospolitostí. [13] Z měst, která dáte, budete mít šest měst jako útočiště. [14] Tři města určíte v Zajordání a tři města v kenaanské zemi. Budou to útočištná města. [15] Pro Izraelce i pro hosta a přistěhovalce mezi nimi bude těchto šest měst útočištěm, aby se tam utekl každý kdo někoho zabil neúmyslně. [16] Jestliže však někdo udeří někoho železným předmětem, takže ten člověk zemře, je to vrah a vrah musí zemřít. [17] Jestliže uchopí kámen, kterým může přivodit smrt, a udeří někoho, takže zemře, je to vrah a vrah musí zemřít. [18] Též jestliže uchopí dřevěný předmět, kterým může přivodit smrt, a udeří někoho, takže zemře, je to vrah a vrah musí zemřít. [19] Vraha usmrtí krevní mstítel; jakmile ho dopadne, usmrtí ho. [20] Jestliže někdo do někoho z nenávisti strčí nebo ve zlém úmyslu něco po někom hodí, takže zemře, [21] nebo z nepřátelství někoho udeří rukou, takže zemře, musí ten, kdo druhého zabil, zemřít: je to vrah. Krevní mstítel vraha usmrtí, jakmile ho dopadne. [22] Jestliže však někdo nešťastnou náhodou bez nepřátelství do někoho strčí nebo bez zlého úmyslu na někoho shodí nějaký předmět [23] nebo z nepozornosti na něj nechá padnout kámen, který může přivodit smrt, takže ten člověk zemře, přitom však mu nebyl nepřitelem a nechystal mu nic zlého, [24] pospolitost rozhodne mezi tím, kdo zabil, a krevním mstitelem podle těchto právních ustanovení. [25] Tím pospolitost vyproští toho, kdo zabil, z rukou krevního mstitele a umožní mu návrat do jeho útočištného města, kam se utekl. Zůstane v něm až do smrti velekněze, který byl pomazán svatým olejem. [26] Jestliže však ten, kdo zabil, opustí území svého útočištného města, kam se utekl, [27] a krevní mstítel ho najde mimo území jeho útočištného města a zabije ho, nebude na něm lpět krev. [28] Ten, kdo zabil, musí zůstat ve svém útočištném městě až do smrti velekněze; teprve po smrti velekněze se může vrátit do svého vlastního území. [29] Toto vám bude právním nařízením pro všechna vaše pokolení ve všech vašich sídlištích. [30] Každého vraha, který někoho zabil, bude možno odsoudit k smrti jen podle výpovědi několika svědků; k jeho usmrcení nestačí výpověď jednoho svědka. [31] Za život vraha nepřijmete výkupné; jako svévolník je hoden smrti a musí zemřít. [32] Nepřijmete výkupné, aby se někdo, kdo utekl do svého útočištného města, potom zase usadil v zemi před smrtí kněze. [33] Neposkvrňujte zemi, v níž jste. Právě krev poskvrňuje zemi a země nemůže být zproštěna viny za krev, která byla na ni prolita, jinak než krví toho, kdo krev prolil. [34] Neznečistíš zemi, ve které sídlíte, uprostřed níž já přebývám, neboť já Hospodin přebývám uprostřed synů Izraele."

Nu kapitola 36.

[1] Tehdy přistoupili představitelé rodů z čeledi synů Gileáda, syna Makíra, syna Manasesova z Josefovských čeledí, aby promluvíli s Mojžíšem a předáky, představiteli rodů Izraelců. [2] "Řekli: "Hospodin přikázal našemu pánu, aby Izraelcům přidělil losem do dědictví zemi. Našemu pánu bylo též od Hospodina přikázáno dát dědictví našeho bratra Selofchada jeho dcerám. [3] Když se však stanou ženami některého z příslušníků druhých izraelských kmenů, bude naše otcovské dědictví zkráceno o jejich dědictví a připojeno k dědictví toho pokolení, k němuž budou náležet. Tak bude los našeho dědictví zkrácen. [4] Budou-li pak Izraelci slavit milostivé léto, bude jejich dědictví připojeno k dědictví toho pokolení, k němuž budou náležet, a dědictví našeho otcovského pokolení bude o jejich dědictví zkráceno." [5] Z Hospodinova rozkazu tedy přikázal Mojžíš Izraelcům: "Pokolení Josefovců mluví o tom oprávněně. [6] Tuto věc přikázal Hospodin o dcerách Selofchadových: Ať se vdají, za koho se jim zlíbí, jen ať se vdávají v čeledi svého otcovského pokolení. [7] Dědictví Izraelců nesmí přecházet z pokolení na pokolení; Izraelci budou spjati každý s dědictvím svého otcovského pokolení. [8] Každá dcera, která obdrží dědictví do některého izraelského pokolení, vdá se za někoho z čeledi svého otcovského pokolení, aby Izraelci podrželi ve vlastnictví dědictví po svých otcích, každý to své. [9] Dědictví nebude přecházet z pokolení na pokolení. Izraelská pokolení budou všechna spjata se svým dědictvím." [10] Co Hospodin Mojžíšovi přikázal, to Selofchadovy dcery splnily. [11] Selofchadovy dcery Machla, Tírsa, Chogla, Milka a Nóa se staly manželkami synů svých strýců. [12] Staly se manželkami mužů z čeledi synů Manasesa, syna Josefova, a jejich dědictví zůstalo při

pokolení jejich otcovské čeledi. [13] Toto jsou příkazy a právní řády, které přikázal Hospodin synům Izraele skrze Mojžíše na Moábských pustinách u Jordánu naproti Jerichu.

(c) MS Software | bible.martin-ol.name